

POP ROCK

Anul II

Nr. 20 (33)

iunie '94

16 pagini

300 lei

3,00 DM

revistă dependentă de toți fanii muzicii

Concursul la
Coca Cola
Răspunsurile
la concursul
Coca Cola
Răspunsur
la concurs
Coca Cola

La mulți ani, măi, copii!

Pe 7 iunie

VALERIU STERIAN și COMPANIA DE SUNET

vor oferi autografe pe noul L.P. „Evenimental zilei...
și altele”. Local: magazinul MUZICA... și altele
Orele: 14,00

Nu ratați o mare pagină din istoria rock
JETHRO TULL! (pg. 12-13)
Atenție - VPR
va ieși după
Rock '94!

Oamenii
noștri
peste
tot
Relatare
de la
concert

Black Sabbath

Metalchrist debutează pe casete
sâmbătă, 4 iunie (tot la Muzica)

Festival de umor... în sol major

Fundația Culturală „AXIS”, Trupa de umor Dr. Seck și Liga Studenților din Iași au pus de-un Festival de umor studențesc intitulat F.I.U.S. '94, desfășurat în perioada 11-15 mai.

Se pare că aici, la Iași, de mult nu a mai fost o vînzătoare atît de mare în zona studențescă ca în aceste zile. Generos, programul manifestărilor a inclus domenii variate, dar gustate în mediul universitar: muzică, umor, caricatură.

Trupele care au deschis caravana muzicii (11 mai) au fost Destroyer și Iris. Destroyer, formația care a inaugurat seara de rock, este încă un nume mai puțin cunoscut. Formată în 1991 de către Sor (chitară, voce), grupul fi mai are în componență pe Dray, Floor și Matt. Ultimii doi sunt acum colegi în anul I, la Conservatorul din Iași, după ce, un timp, au cântat împreună la New York. Deși aflat deja la a treia apariție publică, grupul refuză să fie categorisit într-un stil anume.

Despre Iris, prezențele nu-și mai au rostul. Cei 1500 de rockeri adunați la Sala Sporturilor au cântat până la miezul nopții alături de Cristian Minculescu și colegii săi.

Cea de-a doua seară rock a aparținut

ieșenilor de la Q.E.D. care au cântat un heavy-metal instrumental pentru doar cinci-cinze sute de „suporteri” așezați cuminți pe podea. Nici chiar timișorenii de la Sarvolaj nu au reușit să-i miște prea mult pe rockeri de la locurile lor.

Cele mai reușite seri din sfera muzicală au fost însă ultimele două: 13 mai, (la Sala Sporturilor), cu Pasărea Colibri și Valeriu Sterian & Compania de Sunet și 14 mai (la Casa Sindicatelor) cu Nelu Alifantis și Alexandru Andrieș. Pasărea Colibri, în formulă completă (Mireea Baniclea, Mireea Vintilă, Florian Pittig și Vlad Caejevid) s-a dovedit a fi în mare formă, cei patru reușind să antreneze sala. A urmat apoi rîndul lui Valeriu Sterian și Companiei de Sunet care au menținut atmosfera. Cei doi prieteni Alifantis-Andrieș, cu alte cuvinte „Dublu A” nu s-au dezmințit nici acum, chiar dacă soarta (trenul, cazarea, sănătatea etc.) le-a fost potrivnică. Au creat o seară plăcută, dominată de o stare de intimitate. Publicul a fost „îngenunchat” de textele lui Alexandru Andrieș, de sensibilitatea, dar și de umorul lui Nelu Alifantis.

Totuși, la Iași a fost un festival de umor, nu unul de muzică pop-rock cum s-ar

putea crede. Așa că, să vedem cine și de cine a răs.

Noua formulă BUM (Cluj-Napoca) a plăcut. Dr. Seck, din păcate, s-a cam risipit. S-a răs mult la Geo Ioniță (Vatra Dornei), Softmenii - Where (Iași) și la Floescuță (Rodna Voche). De la Sibiu au venit Biss și Quo Vadis care au avut și ei ceva de spus. Cel mai mult însă au plăcut cei de la Seringa din Iași. Și, deși gurile rele spun că „seringarii” nu prea ar mai fi studenți, ci medici cu diplomă, locul l-le-a revenit.

Unii zic că nu s-a răs ca la vechile F.A.C.S.-uri, nici ca la Divertis sau ca la Galele Electro și, totuși, a fost bine. A existat și un concurs de caricatură și demonstrații realizate de Pinzaru Pim, de studenți și elevi plasticieni.

Cel mai mare necaz pe perioada festivalului a fost întârzierea fondurilor solicitate la Ministerul Turismului și Sporturilor (circa 10 milioane lei). Chiar dacă banii nu intraseră în cont nici până în ultima zi, invitații au trebuit să-și primească onorariile. De unde? E greu de crezut că doar din cei 2000 lei cât au costat biletele la rock, 1500 lei (Alifantis - Andrieș) sau 500 lei (umor), mai ales că publicul n-a fost chiar atît de numeros.

Și uite așa se poate umbri o idee frumoasă și manca unor oameni care au vrut să facă ceva pentru colegii lor...

Dar la Iași a fost FESTIVAL STUDENȚESC.

Carmen Olaru, Iași

Gheorghe Gheorghiu și cifra 13

Se pare că cifra 13 îi poartă ghinion lui Gheorghe Gheorghiu. Pe data de 13 mai, solistul urma să efectueze o călătorie cu avionul la Iași, unde avea recital. Numai că s-a întîmplat ca în ziua cu pricina, avionul să decoleze înainte de ora stabilită în grafic. Dar cum promisesese că va cânta la Discoteca „Metro Pizza” din Complexul Studențesc „Tudor Vladimirescu”, Gheorghe Gheorghiu a ajuns cu bine și în timp la Iași. Așa că, momentul de vîrf al concursului „Perechi în duel” (bine organizat, cu probe ingenioase, cu momente de dans

susținute de formațiile Quasar și Elegance) i-a aparținut.

De la piese mai vechi („Eu sunt nebunul care te iubește”) la cele mai noi („Ultimul tren”, „Nici o cale de întoarcere”), trecerea s-a făcut ușor, mai ales că nu a lipsit nici „Unde dragoste nu e, nimic nu e”. Primit cu multă bucurie de cei prezenți, el a acordat multe autografe. Rămâne doar ca la înapoierea din S.U.A., Gheorghe Gheorghiu să revină la Iași, unde a aflat că publicul îl îndrăgește... chiar și într-o zi de 13! (Carmen Olaru)

EDDA și Knock Out la Cluj

Miercuri, 18 mai, la Clubul Armatei s-a desfășurat un concert rock de atracție cu grupul EDDA din Ungaria. Recitalul a durat aproape două ore, dar nu s-a ridicat la cota spectacolului din 1991 susținut de același grup. Chiar dacă publicul n-a dat buzna din cauza prețului biletelor care s-a ridicat la 4.000 lei, atmosfera a fost excelentă, îndeosebi spre finalul show-ului, când Edda a abordat vechiul său repertoriu. La reușita pe ansamblu a spectacolului a contribuit în bună măsură și Knock-Out din Cluj-Napoca.

Știre transmisă pe 26 mai de Robert Varga

Ce vizionează brașovenii?

MCM International ne-a furnizat lista programelor difuzate la Canal P+. Spre invidia cetățenilor țării, iată câteva emisiuni care ajung la Brașov: *Mano Negra* (pe 1.06), *Depêche Mode* (cele mai bune video-clipuri, pe 1.06), *The Rolling Stones* (pe 2.06), *Aerosmith* (pe 3.06), *Bee Gees* (5.06), *Eurythmics* (6.06 de minute pe 7.03), plus o serie de nume mari din lumea muzicii franceze (*Niagara*, *Johnny Hallyday*, *Alain Bashung* s.a.).

Primim de la Pașcani

Mihail Amarandei ne-a trimis un Indie-Fanzine aflat la numărul 2 și câteva date despre un concert desfășurat în 6 mai. Rock alternativ cu grupurile locale Alternative și Direct. Acțiunea s-a produs la Casa de Cultură „Mihail Sadoveanu”, iar atmosfera a fost ca-n Seattle! Până primim și fotografiile necesare, ne rezumăm la cele două componente. Alternative - la ce-ar putea fi (acesta e numele complet) s-a adunat în august 1993: Liviu Prislop (chitară, voce), Mihail Sălceanu (bas, vocal), Mihail Iftimiu (chitară armonie), Ovidiu Pușcas (tobe), Lucian Haldan (clape). Trupa Direct s-a format în februarie 1994: Roxana Hășle (vocal), Gelu Țigănașu (chitară armonie), Cosmin Voicu (chitară solo), Iulian Ionescu (tobe), Cristi Grigoraș (bas). Cei care doresc să contacteze cele două formații orientate spre grunge și alternativ pot folosi numerele 032/69146 (Mihail) și 032/62267 (Gelu).

ESPERANDO

Vineri, 27 mai, la magazinul Muzica a fost lansat discul formației Esperando - Another Bad Generation. • Nu s-a făcut foarte multă publicitate trupe pentru că Electrocoedul (firma producătoare) nu mai are oameni specializați pe pop-rock. Deși aceeași firmă a făcut multe pentru trupă (le-a asigurat sală de repetiții gratuit) și a investit, fără îndoială, milioane în producerea acestui disc, care s-a multiplicat, pentru început, în 4000 de exemplare. Membrii trupeii își doresc ca acest disc să fie un șoc pentru România. • Esperando se compune din: Dan Hagiolu - voce; Nicu Damalan - chitară, voce; Darian Ilie - chitară, voce; Adrian Ștefănescu „Bugsy” - tobe, clape, voce; Paul Simon - bas, voce. • Trupa s-a format în 1992. După ce s-au stabilit la o formulă stabilă au înregistrat câteva piese demo în Radio, după care le-au oferit unor firme producătoare: Romagram, Toji Productions, Electrocoed. Ultima dintre ele i-a acceptat și rezultatul este acest disc. (Anca Lupeș)

METALCRIST, gata de lansare

Încă o formație tânără care-și vede visul cu ochii. Visul, în cazul nostru, nu este altul decât albumul de debut - Nihil Sine Deo, iar trupa - Metalchrist. • Au muncit mult, au visat, s-au zbatut, dar până la urmă au reușit.

Căpiva dintre ei au pomenit la drum

împreună acum aproape zece ani, sub directa îndrumare a lui Adrian Ordean, omul cărui fi multumesc și astăzi pentru că „le-a pus chitara în mînă”. Din 3 ianuarie 1992 există în componența în care au înregistrat acest disc, care va fi lansat în curînd sub forma unei casete cuprinzînd 11 piese.

Cei cinci sunt: Liviu Anghel-voce, Cristi Dobrescu-chitară, Sorin Bălănescu-chitară, Lucii Săndulescu-bas, Gabriel Santos-tobe. După terminarea înregistrărilor, Sorin Bălănescu a fost înlocuit cu Bogdan Păunescu. Mai multe amănunte și gânduri ale Metalchrist-ilor vor urma într-un interviu mai amplu în numărul următor al revistei. Până atunci, o recomandare: nu ratați caseta „Nihil Sine Deo”. Ar fi păcat!

Mădălina și sultanul

Miercuri, 18 mai, în sala cinematografului din Beius, de la orele 17.00, căldură mare, lume multă (peste 700 de persoane pe 400 de locuri). După un scurt recital al Silviei Chifirine (care nu figura pe afiș) a urmat un altul (excelent) în Denis Ștefănescu. După o repriza de rîs cu Draga Olteanu și Maria Moraru a urmat un moment de folclor de înaltă tinută în Maria Dragomiroiu. Jean Constantin a procreat bună dispoziție, desi nu era în rol de sultan cum anunța afișul. Vedeta serii, Mădălina Mandel, a cântat și ne-a încântat cu repertoriul ei: Fata dragă, Cînd dansez cu tine, Și nu mă minți, Trăiescă rock-ul, Vreau să te iut s.a. Totul a fost superb. Din păcate, Mădălina n-a revenit la bis-ul cerut cu insistență de public, așa că am coborât calificativul la „frumos”. Poate alta dată... (D.D.R.)

BANANA TASTE LA BRAȘOV

(continuare din numărul trecut)

Rep: V-ați gândit și la o eventuală carieră internațională? Cum credeți că ați putea realiza acest lucru?

Silviu: Da, însă așa cum și-am spus, n-am găsit un manager-impresar nici măcar pentru câteva concerte interne.

Rep: Munca în studio, repetițiile, în sfîrșit, tot ceea ce faceți vă influențează viața de familie? Dacă da, cum?

Cristi: La mine acasă e balașuc mare, fratele meu e și el cu muzica în cap și ai mei s-au obișnuit.

Lucian: Repetițiile se fac la mine, toți ai casei s-au obișnuit. Sunt căsătorit, am și un copil, dar cred că nu-i mai deranjează balașucul.

Silviu: Contează foarte mult cum te înțelege cealaltă jumătate - eu fiind căsătorit. Dar soția mă înțelege și asta pentru că îi place muzica.

Dan: Și eu sunt căsătorit, soția s-a obișnuit, a cântat și ea într-o vreme cu mine. Acum avem un copil, dar ea mă susține în continuare moral pentru ceea ce

fac.

Cristi: Viața de familie nu-mi este influențată în nici un fel; nu sunt nici căsătorit, așa că sunt tot timpul după cum bate vîntul.

Rep: Care este cel mai neplăcut moment pe care l-ați trăit cu Banana Taste?

Silviu: Pentru mine cele mai neplăcute momente erau cele în care trebuia să mă scol de dimineață și să cânt. Eu nu suport să mă trezesc dimineața, ora mea de trezire este mai omenească, în jur de 12.00-13.00. Asta m-a dăruit și de aceea pe album am câteva chestii pe care le-aș face mai bine, cred.

Lucian: Momentul care m-a marcat pe mine, pentru că a fost extrem de neplăcut, a fost atunci cînd am fost la Radio Contact și ni s-a refuzat difuzarea unei piese în limba engleză, care, conform opiniei unui redactor de-acolo, trebuia să fie cîntată în românește.

Pulu Leder

ROCK '94

(Rezultate, premii)

Runda 1

1. Basiștii care au trecut prin grupul Onograf de-a lungul anilor: Eugen Solna, Gică Petriceanu, Nikos Temistocle, Marty Popescu și Iulian Vrabete (răspuns dat de Edi Petroșel).

2. La începutul anului 1966, Ian Anderson a făcut parte din trupa John Evans Band, care la începutul anului 1967 s-a mutat de la Blackpool la Londra și după o serie de tentative nereușite de a se afirma prin cluburile locale s-a desființat. Anderson și Glen Cornick (bas) au rămas împreună, iar în 1968, împreună cu Mick Abrahams (chitară) și Clive Bunker (tobe) și-au ales numele de Jethro Tull (li aparține unui autor/agricultor din secolul 18). Amănunte găsiți în pagina 12.

3. Componenta Metrock de pe albumul „A Kind Of Hell”: Cristian Ioniță (vocal), George Pătrănoiu „Piti” (chitară), Remus Cartelceanu „Zombi” (chitară), Antoniu Mureșanu „Pure” (bas), Paul Neacșu „Pampon” (tobe).

Un singur câștigător la această etapă: DAN CICIOIU (Făgăraș, Brașov).

Runda a doua și ultima

1. „La vulturul de mare cu peștele în gîiere”, „Seduție” și „Pantofi de lac”.

2. Emil Laghia a venit la Compact de la Tulcea. După sosirea lui, din 1991, nu s-au mai produs modificări în grupul bucureștean.

3. Prima fotografie a grupului Saxon a apărut în V.P.R. în numărul 5 (februarie 1994). O dovadă în plus a frumoseilor noastre intenții în a promova din timp acest Festival. Imaginea ne-a fost furnizată de G.D. Total Service.

Cei doi câștigători la cea de-a doua rundă sunt: DRAGOȘ BALDESCU (București) și DANIEL VIȘAN (Giurgiu).

Abonamentele și T-shirt-urile Coca-Cola îi așteaptă la redacție. Poate apar înainte de 10 iunie!

Editor:
Third Multimedia Consultants
Adresa redacției: Calea Victoriei 101, scara B, et.2, ap. 10, sector 1, București, cod 70176. Telefon 6590912/Fax 6593651
Pentru corespondență: C.P. 307, O.P. 22, sector 1, București, cod 71100.
Director: Andrei Partoș
Redactor șef: Orlanda Deladi
Secretar gen. de redacție: Marian Turță
Director comercial: Sorina Badea
Departament difuzare: Mihai Năstase
Colectiv redacțional: Corina Vladu, Adrian Coleașă, Gabriel Gombos, Manuela Boatcă, M.V. Pop, Viorel Părligraș, Petrică Pavel (foto), Diana Ropotan.
Numărul de catalog: 2131
Număr de cont: 40730781
Banca Agricolă S.A. - S.M.B.
Cititorii din străinătate se pot abona prin RODIPET S.A. - P.O. Box 33-57 Fax 0040-1-3129432 sau 3129433, telex 11995 - Piața Pressei Libere nr. 1, București România
Editare computerizată:

Tiparul executat la

TIPOGRAFIA ROMANIA AZI S.A.

TOP C.D. ȘI TOP SPORT

(Calea Victoriei 101)

Din această săptămână sosesc noul C.D.-uri (comandate de clienții fideli și scrieri ai magazinului). Proprietarii de discoteci pot consulta și o listă cu maxi-C.D.-uri disponibile!

Pentru viitorii și actualii sportivi la o ofertă concretă cu o rochiță Sergio Tacchini. Tot pentru tenis se găsesc tricouri pentru fete și fustițe, rachete Rossignol și Volki, mingi Wilson (7.500 lei un set de trei), sau Slazenger la același preț. Rămânem la recomandări pentru fete: costume de baie Sergio Tacchini, Arena și Benger, ochelari pentru înaltă performanță, ochelari de soare Uver.

AMERICANII AU DAT DE GUSTUL „SARMALELOR RECI”

Măști 24 mai, Centrul Cultural American ne-a invitat la un concert al, de acum destul de bine cunoscutului, Sarmalele Reci. Fiind singurul om disponibil din redacție și pentru că, oricum, eram dornici să-l ascult pe cei cinci „Reci”, mi-am luat bocceluța la spălare și am părăsit la drum. Ajunsă acolo, după ce bocceluța mi-a fost verificată atent, m-am strecurat în sală, urmărită (probabil) de privirile invidioase ale celor care nu veniseră decât cu speranța în suflet. Intrarea se făcea însă numai pe bază de invitații.

Sălița (are doar vreo 100-120 de locuri) Centrului Cultural American era aproape plină și în scurt timp, noii veniți n-au avut decât soluția statului pe jos. Pe care au acceptat-o, fără comentarii.

Concertul a început cu o minimă întârziere (mai puțin de un sfert de oră). Măcar la americani, nu?

Cuvântul de bun venit a fost „interpretat” de domnul Greg Knight, directorul Centrului, care, într-o română foarte corectă, ne-a atras atenția că vom urmări un „grup cu potențial remarcabil”, pe care domnia sa l-a plăcut mai ales pentru „prospețimea textelor sale”.

La început ușor stingheri (sau a fost doar o părere?) Zoltan Andras-voce, Sorin Romanescu-bas, Mihai Iordache-saxofon, Florin Ștefan-tobe și Emil Viciu-chitară și-au început programul care avea să dureze mai mult de o oră, cuprinzând 17 piese (proprie și preluate). Am observat cu plăcută surprindere că băieții au deja un grup de fani serioși, care le știu pe dinăfuri majoritatea textelor, pe care le cântau cu mare sârg. Texte pe care

cel mai bine le-ar caracteriza termenul „savuroase”. În topul cererilor care veneau din partea publicului, pe locul întâi s-a clasat „Nicu Ceaușescu”, urmată îndepărtat de „Violeta” și „Tatiana”.

„Nicu Ceaușescu” a fost ultima și s-a încheiat cu aplauze cadente și strigăte de „Ura!”. Ce bine ni le-am amintit!

Au urmat apoi două bisuri, „Aurolac” și „Vărsătorul”, după care organizatorii ne-au invitat la o recepție care a strălucit prin absența... sarmalelor. Și prin prezența altor produse savurate din plin de cei prezenți.

Anca Lupeș

Suceava culturală

• În organizarea Casei de Cultură din localitate și a Societății Studentești „Lotus”, cu sprijinul a trei sponsori a avut loc, joi, 12 mai, spectacolul Tinerețe de la A la Z. Au evoluat Doina și Cornel Angelescu (muzică tânără), formația de dans modern Sincron, trupa folk You Two, Daniel Dragomirescu (muzică clasică), precum și formația de teatru Spirit. S-a prezentat și o miniparadă a modei organizată de S.C.Nina S.R.L. Gazda serii a fost Doru Popovici, redactor la Uniplus - Suceava. • Pe 21 mai erau așteptați membrii grupului Divertis, pentru două spectacole.

Mad Angel

N.R. După cum vezi, știrile sosesc cu întârziere. Tu le-ai expediat pe 16.05. Ștampila de București este din 19.05, iar la noi au ajuns pe 26! Așteptăm următoarea corespondență privind grupurile Mercy's Dirge, Help, Hyperion sau Destroyer.

20 de numere într-un an (și o singură poziție)

Poziția noastră unică este aceea de a vă informa pe voi cât mai corect și mai la zi. Din păcate, în ultima vreme am primit mesaje de la Iasi, Cluj și alte orașe mari cum că cererea a scăzut, că elevii învață, studenții intră-n sesiune, că revista se vinde ceva mai greu. Nu punem la îndoială relațiile firmelor de difuzare, iar voi, dacă vreți să ne găsiți, sunteți cei care aveți de făcut. Așadar, am decis ca pe timpul sezonului estival să rărim puțin aparițiile VOX POP ROCK. Astfel, ne vom învârti pe 14 și 24 iunie. Este posibil ca un număr să aibă 24 de pagini. Pentru iulie și august vă vom anunța din timp zilele de apariție. Echipa noastră redacțională va fi implicată în organizarea Biroului de presă de la Mamaia și probabil a celui de la Brașov. Motive serioase pentru a absenta MOTIVAT! Și apoi, de ce să n-o recunoaștem, ne-am gândit să avem și noi mici vacanțe, ca la toamnă să ne regăsim cu forțe proaspete. Nu vă faceți griji (sau nu vă bucurați!), nu vă părăsim! Ne adaptăm doar condițiilor obiective ale pieței.

Numerele 21 și 22 vor ieși pe 14 Iunie, respectiv pe 28 Iunie.

ANGEL-TEST

Am așteptat din partea „angelilor” un al treilea set de întrebări, dar n-a sosit. Așadar ne oprim aici. Pe 14 iunie îi vom anunța pe câștigători. Va trebui să răspundeți la toate cele 20 de întrebări!

Pentru scrisori și topuri

Repetăm rugămintea de a ne scrie la C.P. 307, O.P. 22, sector 1, București cod 71100. Precizați numele rubricii căreia vă adresați.

Pentru cei care ne trimit clasamente ale posturilor de radio (cu care avem contract de reciprocitate!) numărul unic de fax este 6593651. Termenul limită pentru ca topurile să fie publicate, este vineri (până la ora 12.00). Așteptăm din partea posturilor de radio lista orelor exacte la care se difuzează spoturile publicitare V.P.R.

Colecțiile vă stau la dispoziție!

Din 1993 mai avem numerele 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 13. Colecția costă 900 lei plus 300 pentru colet și expediere. Deci 1200, cu precizarea pe mandat: COLECȚIE 1993.

Numerele din trimestrul I le avem pe toate (deocamdată). De la 14 la 24 inclusiv. Colecția costă 2000 lei, în loc de 2560. Și în acest caz expediția costă 300 lei.

Pentru abonați 50% reducere!

Prețurile cresc în continuare după cum bine știți. Noi ne-am scumplit cu 10 lei! Pentru abonați, avantajele cresc. Prețul unui exemplar rămâne de 150 lei! Cei care doresc să profite de ocazie, o pot face trimițând banii prin mandat poștal (pentru minim trei luni, ceea ce înseamnă 1950 lei) pe numele SORINA BADEA, sau MIHAELA COVILTIU, Calea Victoriei 101 scara B, etaj 2, ap. 10, sector 1, cod 70176. În paranteză vă rugăm să treceți numele revistei, iar adresa voastră să o scrieți cu litere de tipar!

ZBURDÂND PRIN ISTORIA POP-ROCK

3.06.

1957. Trio-ul din New Jersey, The Isley Brothers, lansează primul single la casa Teenage cu titlurile: The Angels Cried/The Cow Jumped Over The Moon. N-a fost un hit. Succesul de top s-a produs abia în 1959, când s-a semnat contractul cu RCA.

The Beatles cu Jimmy Nicol la tobe

1964. Ringo Starr a leșinat în timpul unor înregistrări ce se desfășurau la Londra (Olympic Studios). La spital s-a constatat că era vorba de o oboseală cronică. Era nevoie de un înlocuitor și a fost desemnat Jimmy Nicol, baterist la The Shaddubs, care mai cântase cu The Beatles în Danemarca, Olanda, Hong Kong și Australia.

1975. Ozzie Nelson, tatăl lui Ricky, a încetat din viață la 68 de ani. Show-ul familiei, The Adventures Of Ozzie And Harriet a debutat la radio în 1944 și a ajuns pe micul ecran în 1952. Participau și copiii familiei. Ricky a cântat cu mare succes o versiune proprie a hit-ului I'm Walking, din reper-

torul lui Fats Domino.

1978. Deniece Williams și-a aniversat cei 27 de ani când piesa cântată în duet cu Johnny Mathis (Too Much Too Little Too Late) a atins primul loc în topul american.

4.06.

1942. Capitol Records intră în funcțiune grație ideii lui Glen Wallichs care a inventat arta promoției de disc trimițând exemplare ale discurilor noi celor mai valoroși disc-jockey din țară.

1975. The Rolling Stones este prima trupă rock care-și încasează drepturile în urma vânzărilor unui

The Undertones Sharkey (stg.)

album în URSS.

1983. The Undertones, grup punk/rock irlandez și australienii Birthday Party decid să se autodesfințeze în aceeași zi. Feargal Sharkey și Nick Cave au anunțat că vor urma cariere solistice. Primul a și reușit rapid să atingă prima poziție în U.K. cu melodia compusă de Maria McKee, A

Good Heart (1985). Cei rămași din The Undertones au format That Petrol Emotion.

5.06.

1965. Joan Baez și Donovan au participat la o demonstrație pe Trafalgar Square din Londra, organizată de Campaign For Nuclear Disarmament.

1971. Grand Funk Railroad la Shea Stadium au vândut toate biletele în numai 72 de ore, ceva mai rapid decât au făcut-o The Beatles în culmea gloriei.

1974. Sylvester Sly Stone Stewart s-a însurat cu Kathy Silva pe scena de la Madison Square, în deschiderea concertului Sly And The Family Stone. La sfârșitul lunii octombrie doamna a solicitat divorțul, iar în 1976 Sly se anunța drept falimentar.

6.06.

1966. Prima soție a lui Roy Orbison, Claudette (25 de ani) a murit într-un accident de circulație. O melodie pe care Orbison o scrisese în 1958, cu titlul „Claudette”, a devenit hit în versiunea The Everly Brothers.

1971. Ultima ediție a celebrului The Ed Sullivan Show i-a avut ca invitați pe Gladys Knight And The Pips.

1971. La un concert de la Fillmore East al lui Frank Zappa, Mothers Of Invention, au urcat pe scenă John

Lennon și Yoko Ono. A fost un jam-session indisciplinat. Era prima apariție în public a lui Lennon după aproape doi ani.

1987. Simple Minds la al treilea album consecutiv de locul I în Marea Britanie. Primele au fost Sparkle In The Rain (1984) și Once Upon A Time (1985), iar ultimul, Live In The City Of Light.

7.06.

1963. Debut TV pentru The Rolling Stones la Thank Your Lucky Stars.

Mr. And Mrs. Orbison

1967. Trei componenți ai trupei Moby Grape au fost arestați la San Francisco pentru că „stimulau delinvența juvenilă transportând eleve cu mașina lor”.

1969. Supergroupul Blind Faith susține primul și ultimul concert pe Hyde Park din Londra în componența Eric Clapton, Ginger Baker, Steve Winwood. Relațiile privind numărul de spectatori variază între 30. -

120.000. Cu Ric Grech de la Family la bas, Blind Faith a scos albumul de debut produs de Jimmy Miller. În 1980 materialul a apărut pe un C.D. Ric Grech a murit în 1990.

1975. Albumul Captain Fantastic And The Brown Dirt Cowboy al lui Elton John a devenit primul disc pătuns direct pe primul loc în topul american.

8.06.

1961. Filmul Wild In The Country cu Elvis în rolul principal rulează în premieră la Memphis.

1969. S-a produs inevitabila plecare a lui Brian Jones de la The Rolling Stones.

1974. Rick Wakeman anunță că părăsește grupul Yes. Avea deja lansate două albume solistice, The Six Wives Of Henry VIII și Journey To The Centre Of The Earth.

9.06.

1958. Albumul Greatest Hits al lui Johnny Mathis intră în topul american. A stat 490 de săptămâni, fiind întrecut, ca longevitate, doar de Pink Floyd cu 550 de ediții (Dark Side Of The Moon).

1989. Doobie Brothers reușesc să susțin primul concert american.

1990. Five Stars cu 20 de piese în top în ultimii 5 ani plus un album de locul I (Silk And Steel, 1986) rămân fără casă din motive financiare greu de înțeles de presa lumii.

CONCURS COCA-COLA

I Fotogenicitatea a creat probleme, dar au fost și răspunsuri exacte. Alice Cooper și colegii săi au pozat pentru albumul Billion Dollar Babies din 1973, al șaptelea produs al excentricului personaj al rock-ului.

II 1. Dave „The Edge” Evans a contribuit și la producția albumului „Zooropa” al trupei irlandeze U2 din care face parte.

2. Steve Tyler și Joe Perry (reprezentând Aerosmith) au colaborat cu Run DMC.

III Tânăra de altă dată era Diana Ross (confundată cu Whitney Houston cel mai des!).

IV Bryan Adams a vizitat anul acesta mai multe țări din Asia, concertând cu mult succes. N-a ratat ocazia unor plimbări exotice cu mijloace de transport neconvenționale.

V 1. Întrebare înucioasă. Aerosmith a revenit în atenția marilor public cu Walk This Way înregistrat alături de Run DMC. Melodia a figurat pe albumul Toys în The Attic din 1975, dar a ajuns în topul american pe locul 10 doar în 1977. Versiunea 1986 a fost inclusă pe discul Raising Hell al celor de la Run DMC (care a obținut de două ori discul de platină). L.P.-ul Draw The Line din 1977 scos de Columbia/CBS pentru Aerosmith nu conține melodia cu pricina! Abia în 1978 apare pe Live Bootleg.

2. Prince a obținut un Oscar pentru coloana sonoră a filmului Purple Rain (1984/1985).

Răspunsuri perfecte n-au fost, dar au fost două foarte apropiate de cele de mai sus. Am tras la sorți și CD-player-ul a ajuns la ROMEO ȘERBAN din Brașov. NICU HELICI din Botoșani primește un premiu de consolărie (T-shirt, șepcuță și insignă Coca-Cola). Vă așteptăm la sediul redacției sau să ne contactați telefonic pentru a găsi soluția optimă de preluare a premiilor. Felicitări și pregătiți-vă pentru alte competiții!

SPONSOR PRINCIPAL : COCA COLA

La Belfort se va consuma numai Coca Cola ne anunță organizatorii. Vor fi în Franța, în cele trei zile de festival, grupurile ZZ Top, Therapy?, No One Is Innocent, Blind Melon, Gary Clail, Rage Against The Machine, Björk, Chaka Demus & Pliers, Spin Doctors, Blind Fish, IAM, The Pretenders (au înlocuit pe Jamiroquai), Khaled, Helmet (în locul lui The Rollins Band), Cordell Jackson (71 de ani!), The Posies, Stephan Eicher, Burma Shave, Sons Of Desert, Niah Fearties (punk-rock scoțian), Human Spirit, Les Thugs, Grant Lee Buffalo, Swell, Les Rita Mitsouko.

Anul trecut au participat 70.000 de spectatori dar se speră la mai mulți, având în vedere condițiile de excepție create de gazde, iar prețul va fi același ca în 1993 (190 de franci pe zi sau 460 abonamentului). Căile ferate (SNCF) asigură o reducere de 50% pentru toți cei care se vor deplasa spre locul acestui festival desfășurat integral în aer liber într-o zonă pitorească (un fel de Woodstock francez, susțin localnicii). Biroul de presă ne-a expediat deja CD-uri cu Spin Doctors și Blind Fish. Așa se procedează în adevărata lume a showbiz-ului. Nu zăriști dau informații organizatorilor, ci invers. Și e bine să știți că suntem simpli invitați!

Posturi de radio care difuzează programul „Coca Cola is the music”

POSTUL RADIO	LOCALITATEA	FREC.V.	ADRESA	PROGRAMUL CITM	REALIZATOR
Radio Alfa Bacau	BACAU	89,6 FM	Str.V. Alecsandri 41	SIMBATA intre 19-20 MARTI (reluare intre 19-20)	GABRIEL CHELARU
Radio 1 Brasov	BRASOV	68,24 FM	Str.15 Noiembrie 47	De LUNI pina VINERI la 10:50 si 21:50- concurs CITM SIMBATA intre 16:50-17:00- "COCA COLA SHOW" DUMINICA intre 13:30-14:00- "COCA COLA REPORT" SIMBATA la 21:30- "Dance Top 33" cu "Coca-Cola Star" si "Coca-Cola Hot Line"	PUIU LEDER
Radio Cinemar BalaMare	BAIA MARE	71,84 FM	Str.G. Cosbuc 16	VINERI intre 21:30- 22:30 - "CITM Contest" SIMBATA intre 11:30-16:00- "CITM Show"	GEORGE PLETEA
R.radio Costinesti Constanta	CONSTANTA	101,1 FM	Str.Tudor Vladimirescu 3	SIMBATA intre 15:00- 16:00- "CITM Show" MARTI intre 11:30-12:30 Reluare	MANUEL NISTOR
Radio Galati	GALATI	67,85 FM	Str. Nicolae Balcescu 59-61	DUMINICA intre 13:30-14:30 si intre 17:00-17:30 JOI (reluare) intre 16:30- 17:30	FLORIN MIGHIREANU
Radio Media Buzau	BUZAU	68,7 FM	Bd. Industriilor 1	SIMBATA intre 21:00-2:00- "CITM Show" MIERCURI intre 19:00 - 20:00- "CITM Show "	LIDIA CODRUZ DRAGOS CODRUZ GEORGE BALAN PAUL OPREA
Radio Sky Constanta	CONSTANTA	101,1 FM	Bd. Mamaia 69	SIMBATA intre 19:00-20:00- "CITM Show" MARTI(reluare) intre 17:00-18:00	MIHAI LAZA
Radio Sonvest Oradea	ORADEA	71,81 FM	Str.Ianus Pannonius 25 A	SIMBATA intre 14:30- 15:30 - "CITM Show" DUMINICA intre 14:30- 15:30 - "CITM Show"	CORINA MOTICA DAJKA ATILLA
Radio Vox T Iasi	IASI	70,76 MHz	Hotel Moldova Cam. 1212	SIMBATA intre 12:00 - 13:00 - "CITM Show" MARTI(reluare) intre 17:00 - 17:30 MIERCURI (reluare) intre 19:00 - 19:30	MARIUS VOICESCU CLAUDIA TAROPA IACOB
Radio Univers Braila	BRAILA	65,84 MHz	Calea Calarasilor 161 Camera 605	SIMBATA intre 14:00 - 15:00	GABRIEL NEACSU ADRIAN MITULESCU
R.Uni Plus Suceava / Botosani	BOTOSANI/ SUCEAVA	89,7 FM/ 99 FM	Bd.1 Decembrie 1918 nr. 10	SIMBATA intre 10:00- 11:00 MARTI (reluare) 19:00-20:00	ROMEO REPTA
Radio Uni Plus Cluj	CLUJ	88,3 FM	Str. Vinatorului 17 -19	SIMBATA intre 17:00 - 18:00 DUMINICA(reluare) 17:00-18:00	ANCA MICHELE RAUL BUCUR

De toate nu tocmai muzicale De toate nu tocmai muzicale De toate nu tocmai muzicale

■ Kim Wilde revine și e mai blondă, mai tentantă și mai frumoasă ca niciodată. Se poate spune că arată ca un amestec dintre M. Monroe și B. Bardot. După un turneu reușit în Australia, s-a întors acasă, în Anglia. Turneul european a început pe 10 mai, la Copenhaga. Despre viața ei particulară, Kim (33 de ani) nu declară prea multe: „Hai să spun că niciodată nu m-am sărutat cu cineva fără să ajung mai departe, dar cine a fost sau este partenerul, n-am de gând să zic nimic.” ■ Crystal Waters a absentat și ea trei ani. În 1991 ea ne-a inoculat obsedantul cântec

Gypsy Woman, care-i cam greu de uitat. Albumul ei nou este Storyteller și a ieșit pe 2 mai. Ce a făcut Crystal între timp? „Am fost în turnee până-n 1992, iar la sfârșitul anului m-am decis să mă apuc de compus.” Crystal, la cei 30 de ani ai săi, preferă să scrie sau să stea cu cele două fete ale sale, decât să dea interviuri. De câte ori pleacă, ele stau la fostul ei soț, fapt care o cam irită. Lindsay (8 ani) cântă deja și încă binișor, iar Morgan (9 ani) are stoffă de viitor impresar. Crystal a devenit cântăreață în urma sfaturilor unei ghicitoare. Punctul ei forte, declară uneori, este scrisul

textelor, pe care nu toți le recepționează cum ar trebui. ■ Întrebăți ce a apucat-o să reia turneele după 28 de ani, actrița/solista Barbra Streisand le-a explicat zăriștilor: „Dacă ați trăi în California, unde ba-i cutremur, ba-s incendii, ba inundații, cred că oricare dintre voi ar prefera să plece în turneu.” ■ Echipele de fotbal din Anglia au și ele imnurile lor, care, însă, se cumpără, intră în topuri și sunt cântate chiar de fotbalisti. There's No One Can Stop Us Now al echipei Chelsea a fost scris de Tony Hiller, cel care a creat și hit-ul pentru Brotherhood Of Man,

în urmă cu mulți ani, când grupul a câștigat la Eurovision. Înregistrarea s-a făcut la RCA. O altă piesă, Keep The Blue Flag Flying, este scrisă de The Boys From The Shed, fiind finanțată de doi fani ai echipei Chelsea. A treia piesă concurentă era Blue Is The Colour înregistrată în 1972 cu echipa de fotbal. Ideea fi aparținea lui Larry Page, fost impresar al trupei The Troogs. El a afirmat furios, înaintea finalei pe care ați văzut-o pe micul ecran, că varianta lui este cântată de microbiști de 22 de ani. Spre supărarea lui, decizia a luat-o alții. Și a fost în favoarea primei melodii, acum în

Top 50, din New Musical Express, unde a pătruns direct pe locul 28 (pe 21 mai). Câștigătorii Cupei, Manchester United stau mai bine la vânzări de disce: Top 10 cu Come On Your Rods. ■ Lena Flagbe (26 de ani) a scris o melodie în memoria lui Kurt Cobain, cu titlul Sorry Mr. Cobain. „A fost unul dintre cei mai mari inovatori ai generației noastre.” ■ Judy Cheeks se pregătea să se întoarcă la meseria ei inițială, cea de chelneriță, fiind ruinată, când s-a trezit iar în topuri cu piesa „Reach”. Acum fi zâmbeste tandru celui care vine din partea băncii, pentru taxe.

PRIMAL SCREAM

STRIGĂTUL ORIGINAL SCOȚIAN

SALVATOR AL ROCK'N'ROLL-ULUI

Trupa din Glasgow a prescrie rock'n'roll-ului o cură intensivă de „celule noi”. După asidue căutări în domeniul dancefloor și hypno-groove, Bobby Gillespie & Co. aduc, odată cu noul album „Give Out But Don't Give Up”, elemente de funk și soul și încearcă din nou – cu sprijinul unor muzicieni renumiți – să anuleze toate granițele.

„Primal Scream sunt salvatorii rock'n'roll-ului” se aude din spatele unei „cortine” de păr negru, unsuros. În sfârșit, o frază de care aveam nevoie, după nenumăratele îndoieli, incertitudini și încurajări de genul „Traversăm o perioadă dificilă”. Cortina de păr îi aparține lui Bobby Gillespie, vocalistul de 29 de ani de la Primal Scream. Trupa, interesantă, de altfel, s-a pierdut în propriul amestec de rave, dance și psihedelic și a dispărut o vreme de pe firmament. Bobby, originar din Glasgow, ar vrea să prezinte cea mai nouă realizare a sa, dar scoțiana lui bombanță și împiedică, faptul că, în timp ce vorbește, se leagă în fața și înapoi și își apasă pieptul cu brațele slăbinoase, de parcă ar fi în cămașă de forță, nu înlesnește comunicarea germano-scoțiană. Așa să arate noul sex-simbol al rockului? O grupie afirma, de curând, despre el: „Bobby transpiră destul de sexy. Toate fetele și-l doresc.”

De fapt, Bobby n-are nici un chef să vorbească despre piesele de pe noul album: „Toată trănăceala asta nu face decât să distrugă muzica. Cel mai bine ar fi să ascultăm albumul de vreo sută de ori și să-ți faci tu singur o părere.”

Albumul în cauză se numește „Give Out But Don't Give Up” și e primul

semn de viață după „strigătul original” din 1991, „Screamadelica” care demonstrează că a aduce muzica de dans și rock'n'roll-ul la un numitor comun nu e deloc un lucru imposibil. „Give Out But...” încearcă să anuleze toate granițele: chitarele sunt la locul lor, dar, în loc de dance și rave se poate auzi din plin punk și soul. Rezultatul aduce întrucâtva a James Brown și The Black Crowes, a Parliament și a Lynyrd Skynyrd. Și nu-i de mirare, pentru că la acest album au colaborat nume ilustre: producător este veteranul Tom Dowd, care a lucrat de-a lungul timpului cu Aretha Franklin, Otis Redding, Rod Stewart sau Eric Clapton; muzicieni de studio sunt The Muscle Shoals din Memphis, inclusiv The Memphis Horn Section – George Clinton, bateristul Kenny Jones de la The Who și pianistul Jim Dickinson de la Stones. De asemenea, au colaborat George Drakoulis, producător la Black Crowes, și Trance Pionier Reload. Totul e în regulă, „... atâta vreme cât sună grozav.” Și, după câte

declară Gillespie, Memphis, orașul în care Primal Scream și-au înregistrat capodopera, are un fler deosebit. „Acolo simți imediat soul-ul.” În 1994, Primal Scream sună așa cum Rolling Stones și-au dorit să sune încă din 1970. Se pare că noul album Primal Scream se vrea la fel de important cum a fost „Beggars Banquet” pentru Stones sau „The White Album” pentru Beatles.

Acasă, în Marea Britanie, circula intens zvonul că Primal Scream nu se vor doar salvatorii rock'n'roll-ului, ci că, în realitate, ar vrea să garanteze supraviețuirea pe piață a casei lor de discuri, Creation, pe care au de gând să o susțină cu acest „album al tuturor starurilor.” Se pare că acesta este motivul pentru care a fost rezervat un mic spațiu comercial pe coperta discului. Așa, în semn de mulțumire.

„Nooo”, bombăne Gillespie. Și-așa ne lasă. Degetele lui palide fac încercări asidue de a mări o gaură din puloverul său tricotat, care n-ar putea fi primit nici ca donație pentru ajutoarele din Bosnia. E caraghios, dar scoțianul acesta se transformă într-un rock star adevărat doar când se află pe scenă sau în fața camerei de luat vederi. În rest, e doar propriul lui stăpân. „Nu-mi trebuie decât să aud o chitară electrică și sunt total hipnotizat. Așa e cel mai bun drog din lume.” Nici n-am avut senzația că Primal Scream ar duce lipsă de așa ceva. Deci, ce-are a face rock'n'roll-ul cu drogurile?

„Nu spun nimic despre nici un fel de droguri.”

Așa, deodată, i-a sărit țandăra. „Ascultă textele de pe album și ai să afli de-acolo tot ce vrei să știi despre noi.”

Sunt piesele sale autobiografice? De altfel, de ce scrie o asemenea muzică?

„Eu scriu din interior spre exterior. Adesea sunt singur, îndurerat, disperat. Dar există ceva în mine care e gata de luptă atunci când lucrurile merg prost.”

Și continuă:

„Adesea plâng. De exemplu, când ascult „Wild Horses” a lui Gram Parson, îmi dau lacrimile. Muzica mă ajută să depășesc durerea.”

Frumos. Un rockstar sensibil. Minunat. Poate de aceea îi plac femeile. Dacă nu credeți, n-aveți decât să o întrebați pe prietena lui, Emily, care are 19 ani...

Traducere și adaptare după „Musik Express Sounds”
Manuela Boatcă

GLENN HUGHES

Toți hardrockerii s-au bucurat când, anul trecut, Glenn Hughes – diva hard-ului britanic – a redevenit prin albumul „Blues” cel de odinioară: profesional și eficient. Astăzi, fără un efort aparent, el trece la rock cu „From Now On...” și dovedește că atunci când ai o voce deosebită, totul îți este permis.

Știu că precedentul album, „Blues”, s-a bucurat de o critică favorabilă. Așa e?

G.H.: Da, e un disc care mi-a permis să mă exprim complet. Acum un an, când mi s-a cerut să înregistrez un album de blues, am fost cel mai fericit om din lume. Tocmai ieșisem de la o cură de dezintoxicare de la celebra Betty Ford Clinic și aveam o nevoie reală să revin la muzică. Câteva cunoștințe din industria muzicală mi-au spus că un asemenea disc mi-ar putea ruina cariera, dar eu le-am demonstrat contrariul.

Ți-ai revenit deci complet. Acesta este și motivul pentru care ți-ai intitulat noul L.P. „From Now On...”?

G.H.: Da. Sunt împăcat cu mine însumi și știu că pot cânta orice cu convingere. „From Now On...” este un disc rock, pentru că eu port această etichetă de la Trapeze și Deep Purple, dar toată lumea știe că sunt înnebunit după rhythm & blues și funk. Să spunem că nu a fost momentul să mă lansez într-un asemenea domeniu, căci aș fi creat confuzii în mintea fanilor mei. Cu siguranță însă, voi face un album de genul „Play Me Out”.

Se pare că vei avea câteva concerte americane cu Trapeze. Ce este mai important pentru tine, cariera solo sau reformarea grupului Trapeze?

G.H.: Cariera solo. Trapeze se reunește doar pentru aceste concerte și pentru că vechile discuri vor fi reeditate. Trapeze își va sărbători 25 de ani de existență, iar concertele vor fi deosebite mai ales cu Craig Erickson la chitară.

Muzicienii care au realizat „From Now On...” sunt suedezi. Au ei o viziune deosebită asupra rockului, în comparație cu muzicienii americani?

G.H.: Nu chiar. Am format o mică familie pentru a înregistra acest disc și tot grupul s-a raliat dorințelor mele cu profesionalism și competență. Rockul nu are naționalitate, este suficient să-l ai în sânge.

Ești cu adevărat un leader?

G.H.: Da, absolut! Eu sunt născut în zodia Leului. Îmi place, mai mult ca orice, să fiu leader. Știu foarte bine ce trebuie să fac din punct de vedere muzical și toate dorințele mele sunt acceptate, pentru că muzicienii care sunt cu mine mă respectă.

Trei foști componenți ai grupului Europe sunt, acum, în grupul tău. S-au integrat în viziunea ta asupra rockului?

G.H.: Da, pentru că întotdeauna m-am admirat. Totul a fost foarte bine, dar trebuie să spun că niciodată nu m-am gândit la Europe atunci când înregistram.

După tine, care sunt punctele tari de pe „From Now On...”?

G.H.: Piesa care

dă și titlul L.P.-ului, funk-ul „Walking On The Water”, „Picking Up The Pieces” (pentru agresivitatea sa), balada „Why Don't You Stay”. Dar piesa mea preferată este „If You Don't Want Me To”. Am compus-o în memoria unei fete care a murit de cancer. Îi plăcea foarte mult muzica mea și am fost foarte emoționat. Atunci când am compus piesa, am sperat ca ea să înțeleagă că Dumnezeu îi este alături. Prin acest cântec mi-am dăruit toată dragostea acelei fete.

Pari total fascinat de divinitate...

G.H.: Bineînțeles! Datorită lui Dumnezeu am putut să scap de droguri și am putut să-mi revin. Simt prezența Domnului în cotidian și în fiecare zi mă rog să mă ajute. Sunt un copil al Domnului și dacă nu vom înțelege că trebuie să ne iubim unul pe celălalt se va declanșa o mare catastrofă.

Pe „From Now On...” am remarcat o reluare a „Burn” – Deep Purple. Ce crezi acum despre grup și despre plecarea lui Ritchie Blackmore?

G.H.: Iubesc Deep Purple, dar cred că Blackmore este un r...t. Tipul ăsta vrea să fie tot timpul vedetă și nu suportă să se vorbească numai despre grup. M-am revăzut de curând cu Gillan și cu alții și toți erau absolut încântați de plecarea lui Blackmore. Mă bucur că a fost înlocuit de excelentul Joe Satriani. În plus, mă gândesc la un disc cu Gillan. Și Roger Glover m-a rugat să cânt pe viitorul album solo al său. Totul va fi bine!

După „Hard Force Magazine”
Marius Furdul

disco
TRAPEZE „Trapeze” (1970) „Medusa” (1970) „You Are The Music... We're Just The Band” (1972) „Way Back To The Stone” (Bandit Recs - 1986)
DEEP PURPLE „Burn” (Purple Recs - 1974) „Screamers” (Purple Recs - 1974) „Come Taste The Band” (Purple Recs - 1975) „Live In Europe” (Purple Recs - 1978) „Live Concert In Japan” (Purple Recs - 1977) „Deepest Purple” (Purple Recs - 1980) „Live In London” (Purple Recs - 1982) „Deep Purple Anthology” (Uki - 1991)
TOMMY BOLIN „The Ultimate” (Geffen - 1989)
COMPILATION „Butterfly Ball” - „The Wizard's Convention” (1974 - 1976)
HUGHES / THRALL „Hughes / Thrall” (Epic - 1982)
COMPILATION „Phenomena” (1985)
GARY MOORE „Run For Cover” (Virgin - 1985) BLACK SABBATH „Seventh Star” (Polygram - 1986)
COMPILATION „Dream Runner / Phenomena II” (BMG - 1987)
WHITESNAKE „Slip Of The Tongue” (Geffen - 1989)
B.O. FILM „Highlander II: The Quickening” (WEA - 1991)
JOHN NORUM „Face The Truth” (Epic - 1992)
L.A. BLUES AUTHORITY „Vol. 1” (Roadrunner - 1992)
STEVE SALAS „Presenting The Electric Pow Wow” (Polygram - 1993)
EN SOLO „Play Me Out + Four On The Floor” (Columbia - 1979) „Blues” (Roadrunner / Music - 1992) „From Now On...” (Roadrunner / Music - 1994)

SE APROPIE VACANȚELE

O agenție care vă așteaptă cu brațele deschise pentru a merge pe Litoral (Mamaia, Neptun), la munte (Sinaia, Poiana Brașov), sau în diferite stațiuni (Băile Herculane, Olănești, Covasna). Pentru grupuri de peste 20 de persoane se aplică tarife preferențiale. Dacă părinții sunt draguți cu voi și dacă notele voastre fi conving, puteți merge și în SUA, India, Thailanda, Anglia, Grecia, Cipru. Se pot face și excursii cu autocarul în Germania. Grupuri mai mari pot prinde și deplasări la concerte europene.

Pentru prețuri și alte amănunte, puteți suna la 6164599 sau 6164597. Numere de fax: 3121398 și 3120471.

Cum ajungeți la fața locului? Dacă găsiți Hanul lui Manuc, atunci îi ocotiți și intrați în strada Iuliu Maniu nr. 62.

BALANESCU QUARTET

“I enjoy being between cultures. I'm a foreigner everywhere”
(Alexander Balanescu – The Wire)

Răsfoind odată catalogul Mute, printre nume ca Depeche Mode, Nitzer Ebb sau Diamanda Galas, am zărit unul ce mi-a provocat un mini șoc vizual. Și totuși, scria negru pe alb (stupidă sintagmă, dar chiar așa era), Balanescu Quartet. Un semn de întrebare s-a născut, semn ce n-a făcut decât să se amplifice odată cu vestea apariției unui album numit „Luminiza”, sub aceeași semnătură. Intrigat, am aflat până la urmă că răspunsul era „Da!”.

Fiul unui profesor universitar, Alexandru Balanescu s-a născut în România, în urmă cu 39 de ani, urmându-și familia când aceasta s-a mutat în Israel, în 1969. Doi ani mai târziu, a plecat la Londra pentru a studia violon, apoi la New York, la Juilliard. Până în 1987, când și-a format propriul cvartet, a fost membru al Arditti Quartet.

Activitatea sa artistică este impresionantă, acoperind dezinvolat spații culturale largi. Compozitor și instrumentist, violonistul virtuoz explorează conexiunile dintre Kraftwerk și Ornette Coleman, sau traversează alegru pasarele proprii între Michael Nyman și David Byrne. De la David Byrne la muzică de balet, teatru și film,

colaborările și realizările, atât ale cvartetului, cât și cele personale, sunt nu numai extrem de numeroase, ci și minunate de eclectice.

Zone considerate incompatibile sunt abordate în același spațiu live. Câte concerte alături lucrări ale unor John Lurie (Lounge Lizard), John Cage și Kraftwerk? Apropos, prelucrările pentru cvartet de corzi după piesele acestui ultim nume i-au entuziasmat pe membrii grupului înșiși atunci când, vara trecută, au cântat pe aceeași scenă, în seri diferite, la festivalul Ars Electronica din Linz.

De altfel, Balanescu Quartet live înseamnă cu totul altceva decât un concert din cele zise serioase (cu haine de seară, gală, bijurii și ifose snoabe). Au demonstrat-o cântând în cluburi avantgardiste, acompaniind trupe de dans modern sau deschizând pe Wembley pentru Pet Shop Boys (hm!).

Balanescu Quartet (al cărui motor are două piese principale, Alexander Balanescu și Clare Connors) au două contracte de înregistrări. Cu Polygram Classics, la labelul Argo – muzică contemporană, ciclul Nyman, Kevin

Volans și o nouă colecție americană – ca și cu Mute – albumul de debut, din 1992, „Possessed” (ce conține și cele cinci coveruri Kraftwerk) și noul „Luminiza”, de anul acesta.

„Luminiza” este mai mult decât primul album scris în întregime de Balanescu și Connors. Este dovada „palpabilă” că omul nu numai că nu și-a uitat rădăcinile, dar este doritor să le exploreze în profunzime și că, sufletește, nu s-a îndepărtat niciodată prea mult. Welcome home!

Adrian Coleașă

COMBUSTIBLE EDISON

„I, Swinger”

Dacă tânjiți după sunete suave într-o atmosferă de un exotism intoxicant, dacă instrumentul de percuție preferat e un cocktail shaker, dacă doriți să dați o strălucire aparte vieții dumneavoastră de noapte... Combustible Edison poate fi alegerea potrivită.

Lumea lor e într-o transformare continuă și într-un swing neîntrerupt. Odată trecute porțile capsulei temporale pe care grupul a construit-o, orice vis se apropie la o atingere doar de realitate. „Muzică de cocktail” au spus unii. În penumbra de o melancolie dulce se întrevăd fantome. Bogart și Bergman vorbesc din priviri, Valentino se joacă de-a șeful (fără petrol), dansatoarele din Bali se unduiesc lascive, culegătoarele de perle plonjează, noaptea, printre corali. Totul învăluit în catifea albastră.

Gazdele în acest univers „metropolitan” sunt Miss Lily Banquette, Nicholas Cudahy, Peter Dixon, Milonarul și Aaron Oppenheimer. Miss Lily și Milonarul au făcut parte mulți ani din grupul rock Christmas (gurile rele susțin că Milonarul i-ar fi învățat câte ceva despre stil și sunete swingy pe băieții de la Urge Overkill), dar să nu vă așteptați la tunete de tobe sau la acorduri supravoltate.

Cei doi și-au făcut debutul ca nucleu al Combustible Edison Heliotropic Oriental Mambo and Foxtrot Orchestra (un întreg program), în revista „Tiki Wonder Hour”, apoi au cântat în fața a din ce în ce mai mulți exaltați doritori de cocktailuri din New York și New England. En passant, au participat și la coloana sonoră a scurt-metrajului premiat anul trecut, „Happy Hour”.

În cursul verii trecute, au fost semnați de Sub Pop pentru America de Nord și de City Slang pentru Europa, în septembrie apărând un 7” single, „Cry Me A River”/„Satan Says”, pentru Sub Pop Singles Club. Mult așteptatul album de debut, „I, Swinger”, a declanșat discret epidemia, în luna martie a acestui an, infecția fiind răspândită și la această oră de ei înșiși pe drumurile continentului nord-american și ale Europei.

Atemporală și în același timp păstrând urme de pași în nisipul timpului, succes efemer sau viitor grup cult, muzica lor își merită pe deplin numele de alternativă. Pentru că este una reală.

Adrian Coleașă

COSMAR PE

STRADA MORTII

PROPHETS OF DOOM

TORBEN ASKHOLM (v),
MICHAEL BODIN (c), JACK FOREST
(b), JOHNNY MICHAEL (t)

Combinând hardcore cu death-metal și doom, grupul danez ridică fruntea în 1989 cu un prim L.P. înregistrat la Backstage Studio în Odense. Producția este semnată de Niels Thoenqvist, iar HENRIK TEIL apare la claviaturi. Turneul american din vara '91 aliniază mai multe date pe coasta de est în deschidere la CRO-MAGS.

DISCOGRAFIE
(1) „Access To Wisdom” AVM/Metal
Work/1989

PROTECTOR

OLIVER „OLLI” WIEBEL (v/c),
MATZE GRURI (b), MICHAEL
HASSE (d)

„Protector will kick your ass and fuck your brain!”, comenta Olli Wiebel în toamna '91 lansarea ultimei atrocități a liderilor deathului german. O violență maniacală imprevizibilă purtând amprente de atmosferă morbidă și cataclism devastator caracterizează universul sălbatic al acestui grup dominat de un sunet ce interesează uneori imaginația trasată de SLAYER, BATHORY și DARK ANGEL. Dar dincolo de măiestria tehnică pusă în slujba destructivității

agresive se remarcă extraordinara prestație vocală a lui Wiebel, unul dintre cântăreții death cu adevărat remarcabili (alături de NICK HOLMES de la PARADISE LOST sau MARTIN VAN DRUNEN de la ASPHYX).

Format la Hamburg în 1986 în urma întâlnirii bateristului Michael Hasse cu chitaristul HANSI MULDER și completat în martie '87 de MARTIN MISSY (v/c) și EDE BELICHEIMER (b). Caseta demo „Protector Of Death” atrage atenția casei Atom H și grupul înregistrează șase titluri „black metal” destinate mini-L.P.-ului (1) pe care un redactor de la MH îl etichetează: „cel mai urât thrash auzit vreodată, care ruinează efortul și credibilitatea grupurilor merituoase.” Este vorba de fapt de un foarte promițător disc death-metal. În august '88 PROTECTOR se află în studiourile Phoenix din Bochum, urmarea fiind mult comentatul L.P. (2). Excelenta producție a discului (semnată JORG STEGERT) evidențiază talentul deosebit al grupului care devine astfel unul din cele mai pasionate și disputate combouri teutone. Aceeași publicație MH acordă notă maximă discului, iar statisticianii anunță 20.000 de L.P.-uri și 15.000 de C.D.-uri vândute în Germania. În turneul '89 (cu CORONER și SACRED CHAO), OLIVER WIEBEL îl înlocuiește pe MISSY (absent din cauza serviciului militar obligatoriu), dar acesta recapează pe (3). 1990 aduce mini-L.P.-ul (4), dezvoltarea contractului prin semnăturile firmei Major/SPV, dar și o profundă destabilizare a componenței. Produs de Harris Johns în Musciab Studio din Berlin, (5) aliniază alături de HASSE și MULDER pe mai vechiul colaborator OLLI WIEBEL și pe noul recrut MATZE. La capătul înregistrărilor, chiar fondatorul Hansi Mulder își anunță plecarea, PROTECTOR continuând ca trio (formula ce se dovedește până acum imbatabilă) în timpul turneului european din noiembrie-decembrie '91 (cu FUNERAL NATION/RAVENOUS/BEHERIT) sau german din primăvara '92 (suport pentru ATHEIST). La începutul lui 1993 este anunțat noul baterist MARKO PAPE, înlocuitorul lui Michael (retras din cauza unor probleme de sănătate). Trioul acesta înregistrează (6) nu numai cel mai bun L.P. Protector de până acum, ci chiar una din realizările thrash and death esențiale pentru metalul anului 1993.

DISCOGRAFIE
(1) „Misanthropy” (mini L.P.) Atom
H/09.1987
(2) „Golem” Atom H/10.1988
(3) „Umm The Mad” Atom H/12.1989
(4) „Leviathan's Desire” (mini L.P.)
Atom H/Major/07.1990
(5) „A Shedding Of Skin” Atom
H/Major/11.1991
(6) „The Heritage” Atom H/1993

Gabi Gomboș

URA DE DUPĂ UȘĂ

„Rockul românesc e ca un
organism bolnav. Microbii
se știu!” (2)

V.P.R. - La sfârșitul lui mai '93 ați participat la primul festival adevărat: Top T'93 de la Buzău. Aici ați ocupat primul loc (ex-quo cu DETECTOR) în secția „thrash”. Ce-a reprezentat Buzăul pentru voi?

Costi - Am ajuns cu sprijinul financiar al Dancii Dumitrescu (14 ani) din Victoria. A fost un adevărat festival. Trupe multe, beții, distracție cât cuprinde, chiar dacă pe stomacul gol. Ne-am bucurat că muzica noastră a plăcut celor din jur. Ce să mai spun? Publicul a fost de nota zece, iar vinul...

Adi - Cel mai mult mi-a plăcut că toate cele cinci trupe din județul Brașov au lăsat o impresie deosebită publicului și juriului. A fost criminal și recitalul din gală, iar sonorizarea a fost și ea bună...

V.P.R. - Televiziunea și presa din Brașov au ignorat pur și simplu faptul că atâtea trupe din județ au fost premiate. Pentru „restabilirea prestigiului” a urmat un nou concert, ultimul în formulă de trio...

Costi - Spectacolul a avut loc la Brașov, în sala „Tractorul”, alături de Tectonic și Detector, ca invitați ai trupei Pansament. Imediat după asta, prietenul meu Dan Bărbulescu, revenit din armată, a fost cooptat la a doua chitară. Dar în scurt timp m-a dezamăgit prin modul cum privea lucrurile.

Adi - O încercare nu strica. Fiind un fost coleg din Despot, n-am ezitat să-l avem printre noi. Păcat că nu i-a plăcut stilul trupei și n-a rămas prea mult... În iulie, am fost invitați la Sibiu de „Ziua Muzicii”, la o manifestare în aer liber, unde am cântat cu Holocaust și Epilepsy. Din păcate organizarea ne-a lăsat un gust amar, deși publicul ne-a iubit și ne-a apreciat.

V.P.R. - Și-au început concertele în București...

Costi - Ele au fost organizate de Fundația Corrupted Morals, care ne-a descoperit la Buzău. Prima dată am apărut la un bal al bobocilor găzduit de Facultatea de Instalații. Din păcate recitalul ne-a fost întrerupt în mod penibil de Valeriu Sterian care trebuia să plece urgent, având de onorat și alte invitații. A doua oară am participat la un concert hardcore/punk împreună cu Z.O.B., Șule paparude, Tectonic și o trupă engleză. De data asta totul a fost super... În plus, organizatorii au fost primii care ne-au plătit concertele.

METAL PROMOTION

Bravo lor!

V.P.R. - Până la urmă conflictele din interiorul trupei au determinat despărțirea de Dan...

Nelu - Nu sunt sigur, dar cred că Adi alimenta aceste certuri. Era groaznic. Diferența în gândire și preluarea vocii de trei oameni în trei feluri diferite, la aceeași piesă, genera întotdeauna conflict. Până la urmă am rămas cu Costi și Adi.

V.P.R. - Pe 10 septembrie '93 ați cântat la „festivalul internațional” Dracula '93. Deși ați avut o priză deosebită la public, ați fost făcuți barocă parca la sunet...

Costi - „Magdiniada” a fost un adevărat dezastru pentru trupă. Să apară în fața a câtorva mii de oameni și-n plus să fii sabotat în felul ăsta, e cumplit!

Adi - În România, rockul este încă luat puternic la mișto. Nu poți să-ți imaginezi câți oameni din domeniu se țin de mărghii... Rockul nostru este bolnav și atunci când apare câte o trupă care cântă adevărat, imediat este anulat. Țigănie!

Nelu - Și nu uitați, la „Dracula”, Costi a bătut cu o mână în ghips. Nu credeam că va rezista...

V.P.R. - Și nici „episodul Posada” n-a fost prea strălucit, nu?

Costi - A fost un adevărat dezastru, chiar am făcut-o de oaie. Cu o săptămână înainte tocmai îmi scosese ghipsul. Aveam dureri de nesuport și pentru a o amoriți am turnat „pe dinlăuntru” o mare cantitate de vodcă care ne-a fost fatală, atât mie cât și trupei. Nu vreau să mă scuș, dar a fost practic imposibil să putem cânta o piesă capcoadă. Când am ajuns acasă, Dan și-a format propria trupă, Fuck.

Adi - La Galele Rock Aid din Bacău, de pe 8 octombrie '93, trupa a revenit în vechea formulă și-a avut din nou un succes formidabil. Le-am arătat astfel celor invidioși că o trupă nu se poate sparge așa de ușor.

V.P.R. - Numai câteva zile mai târziu, 16/17 octombrie, ne-am reîntâlnit la Galele Metal Fan, unde ați susținut două recitaluri.

Adi - Personal eram supărat flească, prietena mea s-a „cuplat” tocmai acolo cu un fost amic. Ce ț-e și femeia, Doamne!

Costi - M-am distrat de minune. Pileală câtă vrei, dar din nou probleme cu mâncarea. Dar cui nu i-a plăcut,

chiar că bate câmpii.

Nelu - A fost un adevărat festival underground. Vom cânta cu plăcere dacă se va mai face.

V.P.R. - Fiindcă ne-apropiem de final, vom retrasa pe scurt ultimele evenimente. Pe 20 noiembrie '93 s-a cântat în recital la Festivalul Rock Live - Zămești '93. Spectacolul a ținut 45 de minute și a conținut 11 piese...

Adi - Succes deplin, bani bari!

V.P.R. - ... iar pe 9 decembrie ați onorat invitația trupei Holocaust la Sibiu...

Nelu - ... de unde am plecat deza-

măgiți datorită organizatorilor. Cu toate acestea publicul a fost de milioane și a cântat cu noi toate piesele cunoscute.

V.P.R. - O dată problemele lui Costi rezolvate (fiind lăsat la vatră la câteva săptămâni de la încorporare) Ura de după ușă a mers din succes în succes: două turnee (în București - 3 concerte în ianuarie și alte 5 în martie, alături de capitală figurând Bacău, Roman, Piatra Neamț). Între timp cititorii V.P.R. au desemnat formația „best newcomer”, iar piesa „Ura de după ușă” a urcat în Top 10 și-a fost difuzată la radio. A mai fost invitația la un concert aniversar Experimental și, recent, Festivalul Top T de la Buzău unde ați figurat între invitații speciali. La ora actuală trupa este „curtată” de Aurel Mitran (impresarul formațiilor Altar, Iris, Survola) și se află în vederile lui Niki Constantinescu (de la Electrecord). Se pare că 1994 va fi un an bun pentru Ura de după ușă. Cum vedeți rockul românesc acum, când sunteți în plină ascensiune?

Costi - Rockul românesc suferă de sărăcie... în exprimare, bani, posibilități... sărăcie, ce mai! Și-apoi mai e chestia că trupele mari frânează ascensiunea celor mici. Eu totuși mai sper...

Adi - Rockul românesc e ca un organism bolnav. Microbii se știu!

V.P.R. - În loc de sfârșit: dacă ați fi închis în uriașul labirint al Casei Poporului și n-ați putea ieși decât peste o lună, ce v-ați lua cu voi?

Adi - Prietena, o ladă de vin și dușul.

Costi - Tobe, un vagon de bere și-un casetofon.

Nelu - Prietena, prietena, prietena...

Costi - Și colecția completă V.P.R.!

Gabi Gomboș

Gașca de prieteni

Ciprian Vlad (Iagi). 1) Excelentă epistolă ta, mă bucur că există rockeri adevărați, care gândesc eficient. 2) NU posed albumul Abator indicat la „lexicon”.

Lungu George Florian (Pârșcov). 1) După cum s-a văzut, festivalul TOP T '94 din Buzău s-a ținut fără trupele germane contactate de tine, deci te-ai agitat degeaba. 2) Nu-ți pot înregistra casetele trupelor românești fără acordul acestora. Caută să te adresezi direct formațiilor respective.

Baby Blues (Onești). Mi-a plăcut de nu se poate scrisoarea ta. Să porți cu folos pijama bleu-ciel. La cei 175 cm ai tăi, pari a fi o creație interesantă. 2) Din păcate, R.H.C.P. nu prea cadrează cu ce mestecăm noi aici, dar mai clătim. Dacă n-ai răbdare adresează-te „colegilor mai cuminți”. 3) Aștept fotografia promisă, dacă se poate în mărime naturală.

Macabro (Ioco). 1) Citind constant „Gașca”, găsești răspuns la toate problemele tale. 2) Pentru lecții de bas și baterie încearcă la Acid Rock Club din Parcul Carol. 3) Din moment ce-ți publicăm numele aici înseamnă că juriul te-a admis în cerc.

Georgia L. Adar (Fetești/Malomla). 1) Bine ne-am cunoscut. 2) Despre Meat Loaf s-a scris enorm în ultimele luni și oricum, nu-i de competența „Gaștii”. 3) Dacă dorești să corresponzi cu un oarecare „Mr.

Postmaniac”, află că ai greșit adresa. Caută-l la lada de gunoi a unei publicații decedate.

Cătălin Neagu (Ostra/Suceava), Zamolxe (Corabia), Liga Rock (Mangalia). Problemele voastre nu au nimic comun cu „Gașca de Prieteni”. Pentru rezolvare le-am „transferat” colegilor mei.

Adrian Constantin (Făgăraș). Vei primi numerele lipsă din „Cosmar”.

Drăgan Dragoș (Drobeta Turnu Severin). 1) Am recepționat cele 3 scrisori. Gașca face bine și te-a primit cu brațele deschise. 2) Nu dețin informațiile respective despre Cycle Sluts From Hell și Whole. 3) Un veritabil profil Type O'Negative va apărea în curând la C.P. S.M. Fii pe fază!

Edi Bedroșian (Ploiești). Fiindcă ești conștient de faptul că „azi timpul a devenit mărț”, îți voi răspunde la fel de scurt. 1) Încrederea ta mă onorează, deci n-aș dori să încetăm colaborarea. Din păcate întrebările tale din perioada hardului clasic nu-și pot găsi răspuns în actualul colț de pagină. Îmi pare rău, dar nu posed albumul Alice Cooper menționat.

Fredolu Sorin (Mizil). Piese de pe „Odium” MORGOTH: „Resistance/The Art Of Sinking/Submission/Under The Surface/Drowning Sun/War Inside/Golden Age/Odium”.

Friend From Underground (Sht

Need & Lucian Manoway, Câmpulung Moldovenesc). Timpul și spațiul nu-mi mai permit să mă ocup și de trupe heavy-metal clasice. Cu anunșul se rezolvă la rubrica respectivă.

Mihai Liță (Sinaia/Prahova). 1) Alice Cooper lucrează intens, alături de instrumentiștii ultimilor doi ani, la un nou disc programat anul acesta. 2) Ultimul Mölley circula „pirat” deocamdată în zona Piața Romană. 3) Gașca sunteți voi, deci nu trebuie s-o „strâng” și să vin la Sinaia. Aștept pur și simplu o invitație cu ocazia unui concert rock local.

MINI CONCURS (Ediția 1). Întrebarea era: Ținând seama de faptul că prietenul nostru din Gașca, R. Halford, s-a născut la exact 35 de ani și 4 zile după Alice Cooper, care este data sa exactă de naștere? Răspuns: Știind că Alice Cooper s-a născut la 4 februarie 1948, amicalul nostru a venit pe lume la 8 februarie 1983. Are deci 11 ani! Au răspuns corect: Daniel (Lugoj), Janis (7), Kovacs Cristian (Cluj), Mihai (București), Silvia „Mustaine” (Lugoj/Timiș), Gică Ulrich (Piatra Neamț), Seceleanu Adrian (București). Numele celor 7 au fost trimise la sorți pentru stabilirea premiei. Daniel și Gică Ulrich vor primi răspunsuri la 5 întrebări fără „să mai stea la rând”. Așteptăm scrisorile cu întrebări pe profilul rubricii. O casetă din catalogul firmei va primi gratuit Mihai (București). Este rugat să ne comunice numele întreg, adresa și titlul pe care îl dorește. Iată acum ediția a 2-a a MINI CONCURSULUI. Prietenul nostru și semnatul rubricii pe care o citiți s-a născut exact la 6 ani după un celebru baterist al muzicii rock. Date suplimentare: acest baterist a fondat în februarie 1968 primul grup hard-rock din lume alături de care a înregistrat nu mai puțin

BENEDICTION

interviul telefonic cu David Ingram

până la Crăciun, cu o continuare mondială în 1994, și un nou album, spre sfârșitul acestui an.

Datorită succesului L.P.-ului și a primei părți a „World Violation Tour”, idile au început să se schimbe, începând discuții asupra unui E.P. pentru începutul anului, însoțit de un video clip.

Sfârșitul lui 1993 n-a fost prea vesel. Ian Treacy a părăsit grupul, iar Dave Ingram a trebuit să suporte o operație la gât.

Apare în scenă Paul Brookes, profesor de baterie, instrumentist de studio și prieten al grupului. După o perioadă de repetiții, dorind să verifice gradul său de integrare, este

închiriată o sală și este convocat fidelul Paul Johnston, cu tot echipamentul, pentru a înregistra show-ul dat cu câteva zile înainte de Crăciun în fața unui auditoriu restrâns.

Acest concert a însemnat acceptarea totală a lui Paul, și o idee s-a impus aproape de la sine. E.P.-ul va conține o parte din materialul înregistrat cu acest prilej, o ocazie bună atât pentru prezentarea noului baterist, cât și pentru a trece în revistă ceva din istoria grupului. Pe lângă cele două piese noi, „The Grotesque” și „Ashen Epitaph”, pe noul mini C.D. figurează „Violation Domain” (de pe „Transcend The Rubicon”), „Subconscious Terror” (de pe primul album, eponim, evident) și „Visions In The Shroud” (de pe cel de-al doilea L.P., „Grand Leveller”).

Datorită deja obișnuitei amabilități a celor de la Nuclear Blast, la celălalt receptor se află David Ingram.

Cred că asta e cam primul tău interviu pentru România, nu?

Da, așa e.

În câteva cuvinte, despre ce e vorba cu Benediction?

Să petrecem un moment plăcut. Sau, în alte câteva cuvinte, să ne simțim bine.

Și să-i faceți și pe alții să se simtă bine.

Exact.

Fiecare își crează o imagine proprie ascultând muzica și versurile. Care este a ta?

Ceva foarte macabru. Întotdeauna am tendința să scriu genul asta de versuri, întotdeauna încerc să zăpăcesc oamenii și să le răsucesc, într-un fel, mințile. Îmi place să fac asta.

Pe ce vă bazați materialul?

Avem multe influențe din heavy metal-ul pe care-l ascultam când eram mai tineri, știi, ca Judas Priest, Black Sabbath... și, fundamental, death metal-ul pe care-l facem e influențat de heavy metal-ul esențial. Ne place atât de mult chestia asta, am crescut cu ea, e o parte a vieții noastre. Aș mai spune Anvil, o mare influență e Slayer, mai ales prin modul de construcție al cântecelor, ceea ce încercăm și noi să facem. Nu că i-am copia pe Slayer...

Fiind pe scenă și văzând o mulțime de oameni reacționând la ceea ce faceți, nu ești tentat să încerci să-i influențezi în vreun fel, poate chiar să le „predici”?

Am mai fost întrebat, numai că noi nu „predicăm” niciodată. Benediction nu e un grup politizat, lăsam asta hardcore-ului și punk-ului. Noi facem ce avem de făcut și vrem să rămânem așa. Nu vrem să predicăm, să le spunem oamenilor ce să facă și ce nu.

Dar tentația există, nu?

N-aș spune că e o tentație, e o opțiune. Dacă am vrea, am face-o, dar nu vrem. Nu vrem să scriu ceva de genul „hei, tineret, nu fumați droguri, nu vă injectați heroină...”. Suntem un grup death metal și credem că astea sunt pentru trupele punk. Să le facă ei!

OK, cu siguranță că nu sunteți un grup politizat, dar te simți implicat social, politic?

Da, dar toată partea asta politică e personală, n-o introduc în nimic din ceea ce face Benediction.

Am auzit că Vanessa Warwick ți-a spus că sunteți prea underground ca să puteți apărea la Headbanger's Ball.

Așa e. N-aș spune că noi suntem prea underground, ci că, probabil, ea nu ne știe prea bine. Sau nu-i placem. Gorefest, de exemplu, au apărut destul la MTV, pentru că-i plac Vanessei și e chiar prietenă cu cântărețul, Jan-Chris.

Ce părere ai despre presă și despre relația voastră cu ea?

Cool, întotdeauna ne-am înțeles bine, n-am avut prea multe probleme.

Ce părere ai despre scenă? Ceva care să te fi impresionat în ultima vreme?

Scena e bună. Mereu apare ceva bun. Noul Amorphis e foarte bun. Mereu e câte ceva prin preajmă, care să mă facă să mă opresc și să ascult.

Ca de exemplu?

Cum am spus, în ultima vreme Amorphis și ceva hardcore.

Ceea ce se întâmplă în jur nu prea pare să vă influențeze. Cum crezi că veți evolua?

Avem un nou baterist. Asta ne va schimba puțin stilul. Paul Brookes e

foarte talentat și n-avem decât de câștigat, unii de la alții. Capacitatea fiecăruia se hrănește din a celorlalți. Cred că vom deveni mai tehnici, dar nu chiar într-atât încât să nu mai înțelegi ce se întâmplă... De fapt, noi vom fi mai tehnici, nu muzica. Muzica va rămâne la fel, în plină față, un metal greu și agresiv. Asta vom face mereu. Nu ne vom schimba. Dacă am face-o, am pierde atâția fani care au fost alături de noi încă de la început, și nu vrem asta.

Câteva vorbe despre noul mini C.D. și, mai ales, despre cele două piese noi?

Au fost înregistrate înainte de turneul european cu Atheist și Cemetery, cam la două luni după ce terminasem „Transcend The Rubicon”. Restul poveștii îl știi.

Planuri?

O să avem vreo paisprezece concerte în Europa. În iulie o să plecăm în Statele Unite, după care o să ne întoarcem și o să cântăm în Israel. Am vrea să ajungem și în România.

Ți se pare că există vreo diferență între publicul din vestul Europei și cel din est?

Singura deosebire e că în est publicul e mult mai „nebun”. Sar de pe scenă și în toate părțile, se distrează. Ceea ce e foarte bine, ne place!

Cât de interesați sunteți de succes?

Când am început, nu vroiam decât să cântăm. Nu ne păsa de succes, de bani... Și acum simțim la fel. OK, am ajuns unde suntem astăzi, dar e ca un fel de cadou. Cântăm ca să ne distrăm, ca să ne simțim bine. Și așa va rămâne.

Înțeleg că nu trăiți din muzică?

Nu. Ne-ar plăcea, dar nu se poate. Toți avem slujbe, ceva care să ne asigure ceva bani.

Un ultim cuvânt pentru cititorii noștri?

Mulțumesc pentru interviu. Vă salutăm pe toți cei de acolo, sperăm să vă vedem în curând. Încercăm să venim în septembrie, țineți-ne pumnii!

Adrian Coleașă

GRUPUL SĂPTĂMÂNII

Wargasm

Patru tineri din Massachusetts se adună în 1982 pentru a cânta preluări de la UFO, Tank și Raven. Numele ales este Overkill, după celebrul hit al britanicilor Motörhead. Cursând sonoritățile speed și thrash cuceresc și micul oraș Stoughton. În 1984 chitaristul secund este concediat. Se naște astfel un trio cu o concepție muzicală nouă, „line-up” rămas neschimbat până astăzi: Bob Mayo (b/v) și frații Rick (c) și Barry Spillberg (t). Anul 1985 aduce primele compoziții proprii și un mare număr de concerte pe coasta de est, susținute sub numele Maniac, iar în anul următor este înregistrat un demo cu 5 piese „Rainbows, Kittens, Flowers And Puppies”. Imediat după acest eveniment trioul își schimbă titulatura în Wargasm și imprimă un alt 5 song demo, „Satan Stole My Lunch Money”. Cererea mare de casete alături de cronicile favorabile ale fanzinelor influențează casa Profile Records care semnează imediat cu ei, repartizându-i subsidiarei Sale Rock Hotel Records (label metal rock, la care înregistrau Leeway, Cro-Mags și Murphy's Law). Grupul remixează piesele de pe „Satan...” compune câteva titluri noi și din această combinație se naște cuprinsul albumului de debut „Why Ply Around” apărut în septembrie 1988, în State și în februarie 1989 în Europa. Acesta cuprinde nouă cântece de metal furios, situate între Tank și Overkill care au impresionat puternic specialiștii de la Metal Hammer, care i-au acordat nota maximă. Din păcate, în

acest moment, Rock Hotel se separă de Profile și grupul este puternic afectat mai ales financiar. Cu toate acestea continuă să înregistreze un nou material ce stă la baza următoarelor realizări: un demo cu un singur titlu „Spirit In Decay” (distribuit de Concrete Forum din Los Angeles în 1990) și banda cu trei piese „Gasm It” (The Rudest Awakening/I Breathe Fire/ Dreadnaut Day). Deși fără contract, Wargasm este inclus în turneul de succes întreprins de Biohazard în Europa (1991), după ce concertase cu succes în America în deschidere la Cro-Mags. Relațiile cu Profile sunt rupte în septembrie 1992 și imediat este acceptată oferta casei germane Massacre Records. Apat pe materialul celor patru demo amintite se naște albumul secund „Ugly” înregistrat în Outpost Studios din Stoughton, Massachusetts, etalând un power thrash de foarte bună factură, ce a entuziasmat din nou atât cronicarii europeni (Rock Hard, Metal Hammer), cât și pe cei de peste ocean (Metal Maniacs).

Discul, ieșit în august 1993 la Massacre Records în Europa, se bucură în prezent și de atribuirea în SUA a firmei J.L. America. În ciuda ghinionelor, Wargasm nu se arată dispus a fi considerat un grup terminat. Îi puteți scrie pe adresa: P.O.Box 104, Stoughton MA 027072, USA. Iar dacă vă grăbiți și sunteți cu viza în regulă îl puteți prinde pe tărâmul european (în deschiderea concertelor TANKARD) până la începutul lui iunie.

G. G.

de 13 albume. După o pauză de 8 ani, bateristul și grupul au revenit în prim planul concertistic, editând periodic noi discuri. Amintim că, nu de mult, solistul aceleiași formații (acompaniat de propriul band), ne-a vizitat țara susținând un show monumental la București, în fața a peste 7.000 de spectatori. Întrebări: a) La ce dată s-a născut G.G.? b) Pentru departajare: ce cunoscută sărbătoare religioasă creștină cade în fiecare an la data respectivă? Se vor acorda trei premii constând în câte o casetă rock din catalogul firmei și răspunsul „peste rând” la un set de cel mult 5 întrebări. Băftă!

• Stone Garden „Mugurel” (București). 1) Succes trupele Dread și aștept neapărat caseta demo. 2) The Gathering, una din trupele death de bază care folosește ca elemente principale claviaturi, fluiere, triânguri „într-un mod inspirat”, a cunoscut aprecierea celor care știu cu adevărat muzică, prin albumul „Always” (Foundation 2000/1992), disc de „doom / death metal melodic”. Anul trecut trupa a scos „Almost A Dance”, disc mult mai melodic, având o voce tipică heavy, părți chitartistice power și riffuri cantabile, influențe new wave și progresive, totul într-o atmosferă ce amintește pe undeva de Pink Floyd, Queensrÿche sau Dream Theatre. 3) Dacă cineva deține caseta „Projections Of A Stained Mind” este rugat să ne contacteze prin „Gașci”. La fel pentru Winter „Into Darkness”. 4) Ai devenit „membru cu drepturi depline” al clubului nostru. Aștept o nouă scrisoare de la tine.

• Max Deatherul (Vaslui). Despre Bolt Thrower ai putut citi de curând la „Lexikon”. Cum datele extrase din dicționarul german se opresc la anul 1989, poți adăuga la discografia titlurile: „War

Master” Earache/1991; „Crusade” (mini L.P. live) Earache/1991; „The Peel Sessions 1988 - 1990”; „Strange Fruit”/1991; „The Fourth Crusade” Earache/1992 și „Sparhead” (4 song M.L.P.) Earache/1993. Mai notează că, deși la începutul acestui an presa anunșase dizolvarea cvintetului, el este bine mersi, ba, mai mult, lucrează deja la un album planificat în toamnă.

• Lucian (Str. Cicero nr. 107, bl. 84, sc. I, et. II, ap. 8, Turnu Severin, cod 1500, jud. Mehedinți). 1) Am reținut propunerea ta adresată trupelor românești punk-hardcore-alternativ de a-ți trimite casete demo pentru a le face promoție gratuit în emisiunea săptămânală de la Radio „Galaxy”. 2) Lista cerințelor tale discografice se poate realiza în proporție de 80 %. Aștept amănunte sau, eventual, un telefon.

• STUDIOUL METAL FAN (C.P. 11-42, sector 2, București, cod 72400, tel. 655.28.22, orele 8-12, 16-20) vă recomandă în această săptămână: MESHUGGAH - None, COMECON - Converging Conspiracies, LOUDBLAST - Cross The Threshold, PROTECTOR - The Heritage, CORROSION OF CONFORMITY - Blind, VOODOOCULT - Jesus Killing Machine, CANNIBAL CORPSE - The Bleeding, FETISH 69 - Antibody, METAL CHURCH - Hanging In The Balance plus alte 500 de titluri metaloferoase. Această adresă așteaptă scrisorile voastre pentru: Demonstrații, Gașca de Prieteni, A.D.R.N. și C.P.S.M. Pe săptămâna viitoare.

Gabi Gombos

Heavy Metal Lexikon

Blind Guardian

În Krefeld a luat ființă, în '85, trupa de speed melodic Blind Guardian. Mai întâi sub numele de Lucifer's Heritage (Moștenirea lui Lucifer). Cele două demo-uri „Symphonies Of Doom” ('86) și „Battalions Of Fear” ('87) s-au bucurat de o oarecare atenție. Mai ales ultimul ar fi avut destule calități pentru a apărea pe un L.P. Numele destul de „supărat” de Lucifer's Heritage, care,

de altfel, te inducea ușor în eroare, a fost schimbat în Blind Guardian și trupa a semnat un contract la No Remorse debutând în '88 cu „Battalions Of Fear”, care amintea, în cel mai bun sens al cuvântului, de primele discuri Helloween, aflându-se totuși pe o treaptă superioară de evoluție. După un intro scurt, speed-ul se dezlănțuie în toată splendoarea, susținut de chitare inteligente și o baterie impunătoare, ca și de o voce sinceră, la locul ei, neșlefuită, minunat de străină de orice încercări chinuite de a semăna cu Dio sau Klaus Meine. Nivelul muzical foarte ridicat al acestui prim album e completat de texte fantastice, ale căror surse de inspirație au fost, printre altele, J.R.R. Tolkien și Stephen King.

Pe „Follow The Blind” din '89, Hansi Kürsch (vocal/bas), Marcus Siepen (chitară), Andre Olbrich (chitară) și Thomas Stauch (baterie) au ridicat ștafeta. De data aceasta au îmbogățit power speed-ul lor cerebral și melodic cu aranjamente orchestrale și efecte sonore.

În ceea ce privește textele, ele sunt orientate spre fantastic și science - fic-

tion, ceea ce este o idee bună pentru oricine vrea să respingă categoric imaginile sângeroase și sinistre și nu ține să strice atmosfera artistică prin declarații cu caracter politic sau cosmamur nucleare.

După ce casa lor de discuri a dat faliment, Blind Guardian a semnat contract la Virgin, la care au apărut următoarele lor albume, care i-a făcut cât se poate de celebri în Germania și Japonia. Fiecare album conține câte o surpriză: pe „Follow The Blind”, de pildă, apare și Kai Hansen (ex. Helloween), iar pe „Somewhere Far Beyond”, atmosfera este îmbogățită prin sunetul cimpoiului (1) și al unui minunat aranjament de pian. Excelent! Cu felul lor de a fi, deschis, sincer și simpatic, Blind Guardian și-au câștigat chiar și bunăvoința presei, căreia mereu îi face plăcere să le ia interviuri membrilor trupei.

1988 L.P. - „Battalions Of Fear”
1989 L.P. - „Follow The Blind”
1990 L.P. - „Tales From The Twilight World”
1991 L.P. - „Somewhere Far Beyond”
1993 L.P. (live) - „Tokyo Tales”
Manuela Boacă

NIȘTE PROFESIONIȘTI

Sorin Chifiriuc făcea deunăzi comparație între rockul anilor '60 și cel de azi. El spunea că dintr-o stare de spirit caracteristică unei generații, rockul a ajuns o profesiune ca oricare alta. Un puști poate alege liniștit „meseria de chitarist”. Dacă perseverează, are îndemânare și oarece noroc, el poate trăi onorabil, ba chiar poate aspira la gloria vedetei cu impact social. Observația nu vizează doar occidentul, unde treburile astea sunt demult stabilizate, ci și starea de lucruri de aici, din scumpa noastră țară. Se nasc și aici oameni care trăiesc binișor de pe urma muzicii! Nu cântă ei doar rock, la nunți nu prea se cere așa ceva, dar la o adică... Lăutarii de modă nouă, cu stații, efecte, chitare și sintetizatoare Yamaha – iată „profesioniștii” care pot pretinde un statut de vedetă! Și nu sunt ei vedete într-o lume informă, instinctuală, periferică și plină de bani?

Am îngroșat intenționat ideea lui Sorin Chifiriuc numai pentru a evidenția ce se întâmplă când arta ajunge meserie, ca să folosesc aceste concepte cuprinzătoare. M-a obligat să comit „crima” o casetă căreia n-am a-i reproșa nimic altceva decât simpla profesionalitate. Saxon-Live, 1983 (60 min.) SPECTRUM – S.T.Film Holdings Prod. Ce să scriu să nu scriu prost? Indecizia între hard-rock și metal practică de Saxon are cuminența ternă a spectacolelor fără probleme, fără scheme și, desigur, fără anateme. Băieții (Biff Byford, vocal; Steve Dawson, bas; Graham Oliver, ch.; Paul Quinn, ch.; Nigel Glockler, dr.) se mișcă puțin, suficient, exact. Profesioniști, dar profesioniști în sensul ideii lui Chifiriuc. Genul de rock făcut de ei este larg exemplificat de multe grupuri. Saxon nu au nici șarmul celor de la Kiss, nici sex-apelul cvartetului Mötley Crüe, nici impetuoșitatea lui Twisted Sister. Cât despre vocalistul Byford, omul care de obicei dă tonul și măsura unui grup de acest fel, este net dezavantajat de comparația cu oricare vocalist renumit. El iese în dezavantaj chiar comparat cu sine însuși, ca să zic așa! Vocea este înfundată, nazală, omul pare că abia poate să articuleze o frază muzicală. Faptul că folosește reverberația în concert m-a obligat să-l asemăn lăutărilor de nunți de pe la noi, care folosesc acest gen de efecte cu morgană inimitabilă a profesionistului complet paralel cu profesia practică.

Ca să închei, Saxon n-au nimic de comunicat. Sau n-am receptat eu, de ce nu?! Lipsiți de acel grăunte sublim care dă charismă, timbru propriu sau genialitate, băieții de la Saxon sunt profesioniști, nu artiști. E puțin? E mult? Depinde de nrețenții ai de la ei. Dacă îi angajezi, poate nu dezamăgesc. Dacă îi asculți doar...

M.V.Pop

ÎNCĂ O CÂȘTIGĂTOARE LA ROCK '94

• În ultimul moment Sonia Elena Tatomir din Piatra Olt s-a numărat printre câștigători și a prins un abonament. O așteptăm la redacție pentru ridicarea premiului.

AFRO TAM-TAM LA MUZICA

Vineri, 3 iunie, se va lansa anunțatul album al lui André Ateka din Zair. Discul, produs de Electrecord, este gata. Dacă nu intervine nimic, Ateka se va întâlni cu fanii actuali și viitori la magazinul din Calea Victoriei nr. 41.

CU OU ȘI CU OȚET

„MECIURI ROCK-ISTICE”

Pentru că mă consider unul dintre cei care iubesc fenomenul sau starea de spirit numită rock, încerc să fiu la curent cu ceea ce se întâmplă, în general, în acest domeniu și, evident, cu ceea ce se întâmplă în rockul românesc. Din acest motiv urmăresc emisiunile radiofonice care se ocupă de rock și, peste faptul că mi se pare că e tratat ca o Cenușăreasă (probabil politica fiecărui post de radio e de vină), am remarcat un alt fenomen care m-a pus pe gânduri: mare parte dintre cei care cântă rock se exprimă mai bine prin muzică decât prin cuvinte. Și asta mi se pare, poate, normal, pentru că nu e obligatoriu ca un toboșar foarte bun să fie și un orator foarte bun. Dar nu mi se pare deloc normal ca o trupă care e la început de carieră să „atace” verbal alte trupe, vechi sau noi. Dacă vor să convingă publicul că muzica lor e bună și demnă de ascultat, nu înțeleg de ce nu se exprimă doar prin muzică, lăsând publicul să pună verdictul? Ce rost are ca unii dintr-o trupă să vorbească peiorativ despre altă trupă la un post de radio? Ei sunt pe cale de a intra în competiție și nu public judecător, chiar dacă e cât se poate de normal ca fiecare artist sau viitor artist să aibă gusturile sale, antipatiile sale. Dar nu cred că poți cuceri publicul spunând vorbe urâte despre alții aflați și ei în competiție. Și când spun competiție, nu mă gândesc la una de tip sportiv, unde o echipă învinge alta într-un meci. Nu cred că trupele de rock sunt într-un meci direct în care câștigă trupa care dă mai tare cu vorbe urâte. Artistul cred că trebuie să fie mai întâi în competiție cu el însuși și apoi în competiție cu gusturile publicului. Dar s-ar putea să mă înșel și să nu mă prind că unii cred nu numai în duritatea muzicală și în cea a textelor cântate, ci și în duritatea injurărilor gratuite.

Rock Man

Martor ocular la concert Black Sabbath

Motto: „People think I'm insane! 'Cause I'm frowning all the time! I'll tell you to enjoy life! I wish I could, but it's too late!”

O legendă vie în tumeu. Și ori de câte ori un monstru sacru este „on the road” îți pui întrebarea: „Cine deschide pentru ei?” De această dată, norocoșii au fost cei de la Godspeed. Și după ce află răspunsul la prima întrebare, firește se naște alta: „Cum aș putea să-i prind, să află cât mai multe despre ei?” Înainte de concert se știa că trupa provine din același oraș cu Jon Bon Jovi și că basistul trupei Skid Row, Rachel Bolan, a investit în albumul lor de debut – „Ride” –, considerând trupa plină de fantezie. Devotații MTV-ului mai sunt „stresați” (rar, ce-i drept), între două „siropuri” și de clipul „Houston Street” al trupei viteziste a lui Dumnezeu.

Ce oferă trupa lui Chris Kestrick și Tommy Southard? În primul rând un line-up neobișnuit: doi basişti, care n-au somat deloc, cei doi chinuind la maxim cele patru corzi ale chitarelor. Stilul? Un fusion (pentru că tot e la modă) cu puțină furie stil Pantera, ceva brutalitate la Sepultura și un vârf de cuțit de „fără credință”, la Faith No More, toate acestea presărate cu grijă, astfel încât să nu ia nimic din „iz-ul Godspeed”. După ultima piesă și cea mai reușită, în care vocalistul David Blanche și-a demonstrat și viteză de tobar, băieții s-au retras. Răspunsul pentru cele câteva minute de muzică nu a întârziat: aplauzele au fost pe

măsura prestației.

Dar cei așteptați erau monștrii de la Black Sabbath. Cu toate că sunt venerați până la loc comanda, doar circa zece mii de fețe și douăzeci de mii de urechi au fost curioase să-i vadă și să-i audă pe părinții spirituali ai heavy-metal-ului. După 25 de ani de riff-uri întunecate, ei consideră că publicul poate aștepta sferul de secol (academic, bineînțeles) pentru a ține în brațe un... „Best Of...”

1994 este însă anul în care Europa este zguduită de trupa care considera, cu mai bine de două decenii în urmă, că n-ar fi surprinzător ca publicul să se înfățișeze la show-uri în coșciuge. Crucea întoarsă, haina neagră și riff-uri zguduitor de melodice și brutale în același timp, aceasta este religia lui Tony Iommi. Și, alături de el, părtășii la succes sunt „the old fighter” Geezer Butler, Tony Martin (fiul risipitor întors după mici neînțelegeri, cu vocea strălucitoare, mai lucioasă, chiar, ca a spiriduşului dascăl – Dio; păcat că la sfârșitul celor 100 de minute, suflul nu l-a mai ținut) și, în sfârșit, dar nu în ultimul rând, mr. Bobby Rondinelli, cel care a cucurit publicul cu un show scurt și la obiect, plin de viață și culoare.

Poate, totuși, cel mai bun show al „sâmbeteștilor” e în line-up-ul cu Martin, pentru că atât Madman, cât și R.J.D. (Ronnie James Dio) sunt prea mândri ca să cânte unul ceva din perioada celui alt. Tony e mult mai deschis, cu el se poate trece prin sferul de secol marcat de piese pentru a

cărora critică e suficient un cuvânt: clasic. Pentru cei curioși iată și câteva jaloane: „Mob Rules”, „When Death Calls”, „Headless Cross”, „Sabbath Bloody Sabbath”, „Symptoms Of The Universe”, „Wizard” și ce e de nelipsit „Paranoid” și „Iron Man”.

Și preț de câteva minute am fost alături de copiii mării (Children Of The Sea) și de cei ai mormintelor (Children Of The Grave), de copiii „Clasici” ai „Omului de fier”. Bine „crescuți” acești șanci!

Cine știe oare unde duc cărările Black Sabbath-ului? Poate, data viitoare când nu pisea ca „Psychophobia”, „Eye Witness” sau „Cross Of Thorns” vor fi cele actuale, vom gusta și noi din show-ul „dinosaurs”. Până atunci însă, cei care au fost prezenți la concert, rămân cu amintirea că l-au avut la o întindere de mână pe Tony Iommi și au fost martorii unei demonstrații de heavy-metal.

Dalka Attila
(Radio Sonvest – Oradea)

CRASH TEST DUMMIES CREIERUL DIN UMBRĂ

Discul „God Shuffled His Feet” al celor de la „Crash Test Dummies” a fost singurul lucru demn de remarcat care a apărut în Canada, iarna trecută.

Chitaristul, liderul și purtătorul de cuvânt al formației, Brad Roberts, un „pragmatic înrăit” (după cum s-a autodefini), a absolvit Universitatea din Winnipeg, la secția de Literatură și Filosofie Engleză. „În timpul facultății eram un singuratic. Nu mergeam la petreceri cu colegii, singurul lucru de care eram preocupat fiind lecturile.” Probabil că asta explică versuri precum: „Cum ție un rățoi în ce direcție se află sudul? Și care, dintre toate celelalte rațe, este soția lui?”. Ca să nu mai vorbim despre referințele la Sartre, cubiști și dadaști, care se află pe discul ce îmbină pop-ul post-psihedelice cu sonoritățile muzicii elisabetane.

În ciuda – sau poate tocmai datorită – excentricității primului lor single „Mmm Mmm Mmm Mmm”, cântecul a devenit primul lor hit, ajungând pe locul 12 în Billboard's Hot 100, în martie. „Când am lansat single-ul, reacția a fost «Ce-i asta? E prea trântit.»”, spune Roberts. „Am dat o adevărată luptă ca să convingem radiourile să-l difuzeze.”

Grupul a început în 1980, ca o gașcă de prieteni, care se aduna în timpul liber la un club din Winnipeg să cânte „preluări ridicole, orice de la cântece tradiționale irlandeze, la versiuni acustice ale hiturilor lui Alice Cooper”. Au ales numele de Crash Test Dummies în glumă. „Până la urmă trupa s-a transformat în altceva decât un mod de a ne petrece weekend-urile”, spune el. „Dar numele a rămas, pentru că ne obișnuiserăm cu el.”

După absolvire, Roberts a înregistrat o bandă cu piesele lor și a trimis-o la festivalurile canadiene, sperând să facă rost de un concert în afara Winnipeg-ului. Banda a ajuns în mâinile unor directori de case de discuri, care au sunat să le facă oferte.

Grupul se stabilește la patru membri: Roberts, fratele lui mai mic, Dan,

la bas, Benjamin Darvill la mandolină și muzicuță și Ellen Reid la pian, clape, acordeon și backing vocals. („Ei nu vor să dea interviuri”, spune Roberts, „preferă să se plimbe pe-afară”).

Debutul lor din 1991, „The Ghosts That Haunt Me” a ajuns pe locul 1 în Canada, vânzându-se în mai mult de 300.000 exemplare, datorită hit-single-ului „Superman's Song”. Dar amestecul eclectic de rock acustic și folk celtic n-a prea avut impact în sudul frontierei. „God”, pe de altă parte, cu Michael Dorge adăugat la tobe și fostul Talking Head, Jerry Harrison, în postura de coproducător, sună mai mult a rock modern, fără a elimina însă stilul lor de început. Acesta, despre care Roberts spune că se referă la „Dumnezeu, sex și

moarte”, s-a vândut în mai mult de 800.000 de copii și pentru moment urcă în Billboard's Top 20.

Dummies se află acum într-un tumeu mondial care va dura până la Crăciun; au cântat împreună cu Bryan Adams și în deschidere la Elvis Costello. Însă cel cu care i-ar face plăcere lui Roberts să meargă în tumeu – Andy Partridge de la XTC – nu face tumeu. „Este cel mai bun compozitor de muzică pop”, spune Roberts, aplecându-se deodată spre reportofon pentru a face o declarație directă: „Andy, te iubesc, te iubesc. Vino la mine, Andy.”

Traducere și adaptare după
„Rolling Stone”

Anca Lupeș

ULTIMELE 30 DE ZILE ALE LUI KURT COBAIN

(urmărire din
numărul trecut)

• 5 aprilie

Ziarul muzical din Seattle, „The Rocket”, anunță că Nirvana s-au despărțit. Courtney Love nu vrea să primească nici un telefon în camera sa de hotel. De fapt, ea încearcă să-l găsească pe Cobain pe străzile Los Angeles-ului. Între timp, el se întoarce la casa din Lake Washington, în un amestec de heroină și valium și scrie o scrisoare de adio cu cerneală roșie. Apoi se împușcă.

• 6 aprilie

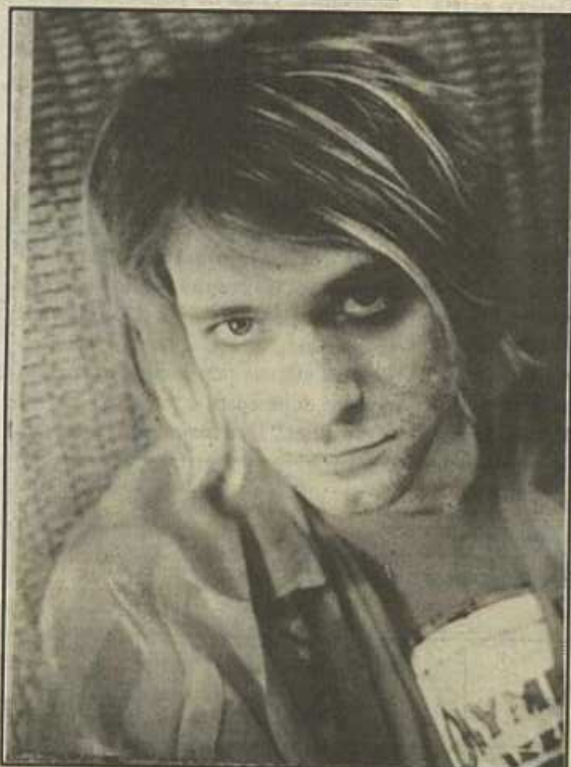
Nimeni nu observă nimic. Telefoanele sună în continuare.

• 7 aprilie

Love se hotărăște să nu se întoarcă la Seattle și ia o supradoză de heroină în camera sa de hotel. Anunțată de angajații hotelului, poliția sosește, o arestează și o duce la spital. Este acuzată de deținere ilegală de droguri și de furtul unui carnet de rețete, fiind eliberată pentru o cauțiune de 10.000 \$. Gold Mountain anunță că Nirvana nu va participa la festivalul Lollapalooza din această vară.

• 8 aprilie

8.40 am. Electricianul Gary Smith sosește la locuința din Lake

Washington pentru niște lucrări la sistemul de securitate. Uitându-se printr-o fereastră în casă, vede un corp îmbrăcat în blugi, cu un tricou lung și sânge pe podea. 8.56 Șeful său anunță poliția și

postul de radio KXXR din Seattle despre corpul văzut, însă toți se îndoiesc de veridicitatea acestor afirmații. 9.30. KXXR confirmă prezența poliției în casa lui Cobain și se fac speculații cu privire la identitatea cadavrului. Radiourile din L.A. încep să difuzeze zvonuri, iar MTV-ul compară acest eveniment cu moartea lui Kennedy.

• 9 aprilie

Love apare la MTV și dă un interviu ziarului „Post Intelligencer” din Seattle, îmbrăcată cu blugii și tenișii lui Kurt. Povestește celor de la MTV că el ar fi fost nemulțumit în ultimul timp de Nirvana și că își dorea foarte mult să realizeze un proiect solo cu Michael Stipe. Gold Mountain primește primele oferte pentru realizarea unui film

autobiografic Kurt Cobain, iar Sub Pop, labelul care i-a lansat, primește o cerere de 30.000 exemplare ale primului album, „Bleach”.

• 10 aprilie

În centrul Seattle-ului fanii se adună și aprind lumânări, iar Courtney citește fragmente din scrisoarea de adio a lui Kurt. La slujba de la Unity Church Of Seattle au participat peste două sute de persoane, cu toate că s-a păstrat cea mai mare discreție. Pe lângă reverentul Towles, cel care a ținut slujba, au mai vorbit Krist Novoselic, Bruce Pavitt (Sub Pop) și Danny Goldberg, iar Love a citit fragmente din scrisoarea lui Kurt. La sfârșit cei prezenți au ascultat o casetă cu muzica preferată de Cobain, printre care și piesa „In My Life” (The Beatles).

• 11 aprilie

Rapoartele de toxicologie confirmă faptul că în sângele lui Cobain erau 1.52 miligrame heroină, de trei ori mai multă decât doza obișnuită și urme de valium. Gary Smith, electricianul, refuză ofertele de a povesti ce a văzut.

• 12 aprilie

Se lansează albumul Hole, „Live Through This”. Novoselic acordă interviuri revistei „Post Intelligencer” și postului KOMO TV din Seattle.

• 13 aprilie

Love răspunde întrebărilor celor de la

KIRO TV din Seattle. Tatăl ei, Hank Harrison, intenționează să scrie o carte despre viața fiicei sale.

• 14 aprilie

Cobain este incinerat. Pe certificatul său de deces scrie că a fost „poet/muzician”.

• 16 aprilie

Poliția din Seattle a început cercetările pentru interogarea a două persoane, ultimele care au vorbit cu Cobain.

• 17 aprilie

„Live Through This” (Hole), „Nevermind”, „In Utero”, „Incesticide”, ocupă poziții fruntașe în topurile bănești. Se anulează lansarea unui planificat single Nirvana, „Pennyroyal Tea”, iar Geffen Records a anunțat că nu intenționează să lanseze un album comemorativ.

Traducere și adaptare după „Q”
Corina Vladu

BRUCE DIKINSON - primul disc după MAIDEN

Astăzi Bruce trăiește un moment important cu „Balls To Picasso” pentru că de data aceasta este fără Maiden. Un disc surprinzător, așa cum îl anunțase. Odată eliberat, omul nu ezită să se confeseze total și să ne facă dezvăluiri surprinzătoare.

Rep: Bruce, ne promiseses un album surpriză. „Balls To Picasso” este într-adevăr...

B.D.: Nu voiam să cad din nou în vechile clișee și mai mult decât atât, voiam să-i fac și pe ceilalți să nu se aștepte la asta. Voiam ca toată lumea să poată considera că, pentru mine, este vorba de un nou început, spre un univers nou și diferit.

Rep: Este adevărat că IRON MAIDEN n-ar fi putut înregistra niciodată un astfel de album?

B.D.: Absolut, asta e evident. Este și motivul pentru care n-am prea dat interviuri până acum. Am dat câteva când mi-am anunțat plecarea și deja, atunci, anunțam ceva nou și interesant. În ciuda acestor avertismente, cei care descoperă albumul recunosc că sunt foarte surprinși!

Rep: Ne-am temut la un moment dat că nu va fi un disc de heavy-metal și în final... este! Era cumva una din glumele tale?

B.D.: Nu, vorbeam despre un disc care există în realitate, dar care nu este cel pe care-l ai în mână. Crede-mă dacă vrei, este al treilea album pe care l-am înregistrat, primele două au mers la gunoi. „Balls To Picasso” m-a dus foarte aproape de propriile mele limite în domeniul creativității. Primul album, pe care l-am făcut cu producătorul

Chris Tsangarines, era prea timid. La cel de-al doilea, cu Keith Olsen, m-am simțit ca dezbrăcat. Eram mult prea cerebral, gândeam enorm. A fost o muncă foarte grea.

Rep: Și noi n-o să le vedem niciodată la culoare?

B.D.: Ba da, anumite piese vor ieși, cred eu, pe C.D.-uri single și chestii de genul ăsta. Același lucru se va întâmpla și cu o parte din creațiile realizate împreună cu Chris Tsangarines. Dar în final am ajuns la concluzia că numai „Balls To Picasso” merită să fie lansat. Căutam o sinceritate absolută, o muzică într-adevăr brutală. Nimeni nu mai face asta în heavy-metal, pentru că genul acesta a început să se transforme într-un fel de comedie și e păcat. Nu era așa la început. Așa că am făcut un album pe care oamenii să-l poată clasifica drept heavy-metal, dar pot la fel de bine să-l califice și altfel. Îi privește. Eu cred că este o muzică foarte intensă, din punct de vedere emoțional. În majoritatea cazurilor, grupurile exprimă enorm de multă agresivitate și nimic mai mult. Ascultătorii resimt o agresiune, o frustrare, dar niciodată nu se simt transportați de muzică. Este ca și cum s-ar afla în fața unui zid pe care nu-l pot depăși. Ideea mea a fost să-i fac să călătorească pe cei care-mi vor asculta albumul, pentru că între Bruce Dickinson care a înregistrat „The Number Of The Beast” și cel care sunt acum, a fost parcurs un drum lung. După părerea mea, numai primii pași ai acestei evoluții au fost parcurși în perioada Iron Maiden. De fapt, pe vremea aceea mă risipeam mult în tot felul de acțiuni.

Rep: Steve Harris declară la un moment dat că ceea ce

faceai tu pentru noul disc nu era rock. Acum nu cred că mai poate face astfel de comentarii, nu?

B.D.: Nu, dar... Nu știu dacă o să-i placă albumul, dar anumite chestii îl vor deranja cu siguranță. Există un pic de rap, de reggae... e violent, foarte tehnic și mai presus de toate are ritm. Cred că membrii Maiden n-ar fi putut fizic să cânte numeroase lucruri care figurează pe acest album. Vorbesc mai ales la nivelul groove care este adeseori foarte latino-african și... sexy. O muzică heavy și sexy, asta e. Maiden n-a fost sexy niciodată (râsete). Credeam toți că suntem sexy când ne arătam fundurile. Am purtat pantaloni mulați pentru că am crezut că o să fim sexy, da' de unde... Sexul este, înainte de toate, o problemă de emoții și de deschidere. Când vezi o persoană dezbrăcată, ea poate fi sexy, dar și o persoană îmbrăcată și poate crea aceeași senzație.

Rep: Dacă te gândești la carierele diferiților membri care au părăsit Maiden-ul (Clive Burr, Denis Stratton, Adrian Smith...) nu și-e

teamă că vei cădea în anonimat, ca ei?

B.D.: Știu... Diferența este că eu am plecat.

Rep: Și Adrian Smith se hotărâse să plece, nu?

B.D.: Cred că dacă îi vei pune această întrebare lui Steve, vei obține poate o versiune diferită... OK, hai să spunem așa: eu cred că sunt singurul care a hotărât să-și ia destinul în propriile mâini. Ceilalți au fost întotdeauna împinși de circumstanțe. Eu am avut de ales, aș fi putut rămâne.

Rep: Ce părere ai despre ultimul concert cu Maiden? (Bruce a fost decapitat și Eddie, mascota, l-a înfipt capul într-o țepă?)

B.D.: Păi... știam dinainte ce se va întâmpla. Am fost de acord. Am zis: OK, distrați-vă...

Rep: Hai, recunoaște că pentru tine a fost destul de ridicol și infantil.

B.D.: Am să-ți spun... dacă ar trebui să-l refac, l-aș reface mai bine. Cu ceva mai multă clasă. De exemplu, m-aș asigura că figura pe care o s-o înfigă în țepă îmi seamănă mai bine. În concert era evident că nu era decât o bucată de plastic.

Oricum mă hotărâsem să-l las să facă ce vor. Simțeam că este obligația mea. Vestea plecării le-am dat-o înainte de turneu și i-am rugat să hotărască ei dacă pot face anunțul și în presă. Eram pregătit chiar și pentru situația în care Steve ar fi anulat turneul. Pentru că eu așa aș fi reacționat. Dar grupul a hotărât să susțină acest turneu-omagiul și acest

ultim show pentru televiziune.

Rep: Ce crezi tu despre Blaze Bayley ca nou vocalist. N-a prea fost o surpriză.

B.D.: Nu, am știut-o dintotdeauna, de la început. Au ascultat atâtea casete și au încercat atâtea tipuri...

Rep: Nu cred...

B.D.: Ba da, e adevărat. În final s-au oprit la doi sau trei tipuri, un irlandez și... nu mai știu. N-am fost prea implicat.

Rep: Blaze ăsta îți cam seamănă, nu?

B.D.: Întotdeauna am avut sentimentul că va fi el. Și cred că nu se simte prea bine că-mi seamănă, mai ales că el n-are nici o vină.

Rep: Dar se și îmbracă ca tine și asta nu mai e o coincidență!

B.D.: Dar și eu mă îmbrac cum se îmbracă altul înaintea mea (râsete) În fond îmi place tipul ăsta. Ca și individ e de treabă, dar cred că i-a fost greu să se alăture unui asemenea grup. Așa că n-o să-i fac și eu viața mai amară făcând cine știe ce remarci stupide. Nu mai sunt în competiție cu Maiden. Iar muzica mea îmi va schimba imaginea în mintea oamenilor. Nu încerc să-ți ocolesc întrebarea, dar îți voi spune ce sper pentru fosta mea trupă. Le urez să-și găsească un nou producător, studouri de înregistrări noi și să-și ocupe întregul timp pentru a compune ca să poată reveni cu un super-album. Aerosmith a făcut-o, Rush la fel. Există câteva grupuri care au știut să dea un suflu nou carierei lor.

Rep: Și crezi că o vor putea face?

B.D.: Asta nu e treaba mea și nu vreau să mă amestec. Sper însă să reușească și ca eu să mă pot duce să-i văd în concert și să le apreciez spectacolul!

Traducere și adaptare după
„Hard Force”
Anca Lupeș

OLDIES GOLDIES TOP - EDIȚIA A 9-A

1. Tap Turns On The Water - C.C.S., 2. Far Far Away - Slade, 3. Paint It Black - The Rolling Stones, 4. Just Like A Woman - Bob Dylan, 5. I Put A Spell On You - Creedence Clearwater Revival, 6. Bobby Brown - Frank Zappa, 7. Trampled Under Foot - Led Zeppelin, 8. Hotel California - Eagles, 9. Seven Wonders - Fleetwood Mac, 10. Lady In Black - Uriah Heep.

Propuneri: Fire - The Crazy World Of Arthur Brown.

Realizator: Mihaela Dedeoglu
Topul se difuzează în fiecare vineri, de la 17.10.

TOP - EDIȚIA 38

1. Gimme Dat' Lovin' - Dr. Alban, 2. So Natural - Lisa Stansfield, 3. New High Energy - K. Da' Cruz, 4. Streets Of Philadelphia - Bruce Springsteen, 5. Dreaming In Colours - Urban Cookie Collective, 6. Hands Up (4 Lovers) - Right Said Fred, 7. Don't Be A Stranger - Dina Carroll, 8. Non c'e - Laura Pausini, 9. Come Back - Haddaway, 10. Coming Back To Life - Pink Floyd.

Propuneri: Give It Up - Loft, Crash! Boom! Bang! - Roxette, Everything Changes - Take That.

Realizatori: Dana Makoldy & Liviu Deaconu

Topul se difuzează vineri, cu începere de la 20.20, pe frecvența de 87.8 MHz.

TOP TOP

RADIO TINERAMA

20 TOP SLOW - EDIȚIA 21

1. I Can't Believe It's Over (99) - N.K.O.T.B., 2. The Most Beautiful Girl In The World (112) - Symbol, 3. So Much In Love (109) - All-4-One, 4. Babe (104) - Take That, 5. Whispers In The Dark (114) - Indecent Obsession, 6. Strani amori (98) - Laura Pausini, 7. Wearing The Inside Out (105) - Pink Floyd, 8. Cover Your Rig (110) - ZZ Top, 9. Talk (113) - Yes, 10. What I Do Best (115) - Robin S., 11. Crash! Boom! Bang! (117) - Roxette, 12. We Fly So Close (116) - Phil Collins, 13. Past The Mission (111) - Tori Amos, 14. Dry County (118) - Bon Jovi, 15. Teardrops (95) - The Radios, 16. Streets Of Philadelphia (94) - Bruce Springsteen, 17. Born To Lose (107) - Elton John & Leonard Cohen, 18. Please Send Me Someone To Love (108) - Sade, 19. Hablas de mi (102) - Gloria Estefan, 20. Star (106) - Di'Renn.

Propuneri: Crazy (120) - Aerosmith, Driftaway (121) - Mötley Crüe, I'll Stand By You (122) - The Pretenders, In God I Trust (No More) (123) - Banana Taste.

Realizator: Alexandru Niță

Topul se difuzează sâmbăta, pe frecvența de 68.7 FM.

TOP TEN SLOW

1. Crash! Boom! Bang! - Roxette, 2. Never Let You Go - N.K.O.T.B., 3. Amazing -

Aerosmith, 4. Another Sad Love Song - Toni Braxton, 5. Without You - Mariah Carey, 6. Said I Loved... - Michael Bolton, 7. Delicate - Terence Trent D'Arby, 8. Dry County - Bon Jovi, 9. The Most Beautiful Girl In The World - Symbol, 10. Everyday - Phil Collins.

Realizator: Cristi Nicolau

Topul se difuzează în fiecare vineri, de la orele 18.00.

TOP 15 (23.05)

1. U & Me - Cappella, 2. Doop-Doop, 3. Without You - Mariah Carey, 4. Love Is Magic - Loft, 5. Sleeping In My Car - Roxette, 6. United - Prince Ital Joe feat. Marky Mark, 7. Automatic Lover - MC Sar & The Real McCoy, 8. Move On Baby - Cappella, 9. Inside Your Dreams - U 96, 10. Over And Over - Co.Ro., 11. Go See The Dentist - Dr. Alban, 12. Amazing - Aerosmith, 13. Don't Turn Around - Ace Of Base, 14. Omen III - Magic Affair, 15. Give Me All Your Love - Magic Affair.

Propuneri: One More Kiss - Bad Boys Blue, What's She Like - Roxette, Lollipop - Ragga T.

Realizator: Romulus Șone

Topul se difuzează pe frecvența de 100.5 FM.

Radio Prahova (Ploiești)

TOP R - EDIȚIA 27

1. Nebunul cu ochii închiși - Phoenix, 2. Va fi rândul tău - Krypton, 3. Erată - Cargo, 4. Spune-mi cine ești - Semnal M, 5. Fata din vis - Compact, 6. Iarbă prin păr - Celestiale Cuvinte, 7. Eu, tu și ea - Arthur Zafiriadis, 8. Iris, nu pleca - Iris, 9. Scrisoare - Nicu Alifantis, 10. Dincolo de nori - Dan Bittman.

Propuneri: Gizzy - Ioan Pascu, Tango retoric - Vasile Șeicaru.

Realizator: Gabi Dobre

MIX TOP VPR

1.(3) Tanța - Timpuri Noi, 2.(1) Look Who's Talking (new) - Dr. Alban, 3.(10) Crash! Boom! Bang! - Roxette, 4.(2) Streets Of Philadelphia - Bruce Springsteen, 5.(15) Ea nu știe ce vrea - Laura Stoica, 6.(4) Without You - Mariah Carey, 7.(8) Sweetness - Paradise Lost, 8.(6) Doar tu - Loredana Groza, 9.(13) Keep Talking - Pink Floyd, 10.(7) O lume nebună - Iris, 11.(5) Dincolo de nori - Dan Bittman, 12.(15) The Most Beautiful Girl In The World - Symbol, 13.(11) Măine în zori - Compact, 14.(9) Amazing - Aerosmith, 15.(16) Always - Erasure, 16.(19) Welcome To Romania - Altar, 17.(20) The Calling - Yes, 18.(14) Speranța - Luminița Anghel, 19.(22) Nu te pot uita - Marina Florea, 20.(24) Fără dragostea ta - Mădălina Manole, 21.(-) Raiul e pe pământ - Gabriel Cotabiță, 22.(-) Liberation - Pet Shop Boys, 23.(-) I Swear - All-4-One, 24.(-) O amintire - Geanina Olaru, 25.(-) Între noi mai e un pas - Sanda Ladoși/Ștefan Iordachê.

RADIO ALFA BACĂU

(27 mai - 3 iunie)

1. Loser - Beck, 2. The Most Beautiful Girl In The World - Symbol, 3. Liberation - Pet Shop Boys, 4. Everything Changes -

Take That, 5. I'll Remember - Madonna, 6. The Eyes Of Truth - Enigma, 7. Trigger Inside - Therapy?, 8. Whatta Man - Salt-N-Pepa/En Vogue, 9. I Want You - Juliet Roberts, 10. One - Metallica.

Propuneri: Crash! Boom! Bang! - Roxette, Doggy Dogg World - Snoop Doggy Dogg, Slave New World - Sepultura

Realizator: Gabriel Chelaru

Topul se difuzează în fiecare vineri, de la orele 19.30

RADIO SONVEST - ORADEA

7 TOP SLOW - EDIȚIA 2

1. Since I Don't Have You - Guns N' Roses, 2. Still Loving You - Scorpions, 3. For Ever Be Mine - Bitty McLean, 4. The Power Of Love - Jennifer Rush, 5. Lady In Red - Chris De Burgh, 6. Smooth Operator - Sade, 7. Angie - The Rolling Stones.

Propuneri: Sexual Healing - Marvin Gaye, Love Hurts - Nazareth, La solitudine - Laura Pausini.

Realizator: Corina Moțica

Topul se difuzează vineri, de la orele 23.00, pe frecvența de 71.81 FM.

RADIO 9099 CLUJ

TOP ALTERNATIV - EDIȚIA 10

1. All Apologies - Nirvana, 2. Advert - Blur, 3. Dream - Smashing Pumpkins, 4. A Loon - Kristin Hersh, 5. Stay Together - Suede, 6. Julie - The Levellers, 7. Oblivion - Terrorvision, 8. Found Out About You - Ghn Blossoms, 9. Herd - Machinery Hall, 10. Springing The Atom - The Family Cat.

Propuneri: Lips - Whale, Marry Queen Of Scots - Eugenius, Celestial Ocean - Australasia.

Realizator: Horia Stănescu

Topul se difuzează duminică, de la orele 16.00.

TOPUL NAȚIONAL - EDIȚIA 114

1. Dincolo de nori - Dan Bittman, 2. Warrior - Metrock, 3. Va fi rândul tău - Krypton, 4. Fight On My Own - Aquila, 5. Fight - Bogdan Zamfir, 6. Travelogue For Exile - Survolaj, 7. Balada caprii - Zob, 8. Strange Affair - Quo Vadis, 9. Angel Eyes - Esperando, 10. Tatiana - Sarmalele Recl, 11. Prison Of Death - Altar, 12. The Birth Enough - Sin, 13. Disco N'Dance - Secret, 14. Shut Gun - Kapela, 15. Risipitorul - Conexiuni, 16. În urma ta - Bethlehem, 17. Decide Your Fate - Ultimatum, 18. Atât de singur - Cronos, 19. Călin, file de poveste - Cristian Pașurea & Rond, 20. Măine în zori - Compact, 21. N.T.T. - Manuel Savu, 22. Clepsidra cu flori de tei - Pro Musica.

Stă să intre: In-Di-Anka - Direcția 5.

Propuneri: Stăpân și satană - Metalchrist (demo '94), Dreaming About You - Est (Tulcea), Controlul de situații - Vank (demo '94), Dracula SCCC - Semnal M.

Realizator: Romulus Constantinescu

Topul se difuzează în fiecare marți, de la 20.15, pe frecvența de 67.8 MHz.

• Scurte de tot • Scurte de tot • Scurte de tot •

• La Galați s-a redeschis Terasa Sydney. Gazdele au organizat o seară pe cinste invitându-i pe solistii Anca Țurcășiu și Vasile Șeicaru. • Loredana Groza și Gheorghe Gheorghiu au fost anunțați de trei ori într-un spectacol „Ah, politica” și de tot atâtea ori, s-a amânat. Ultima dată, marți, 17 mai. • Pe 27 mai urma să aibă loc Gala rockului gălățean cu trupele Deja Vu, Valahus, Asalt. Invitat era grupul Axial. Știrile ne-au parvenit de la corespondentul nostru Marius Orac. • La emisiunea Taratata de pe TV 5, Patrick Bruel și-a anunțat noul CD, Bouge. Printre invitații săi s-a aflat și Jane Birkin. În trupa de acompaniament, la chitară, Aldo Nova. • Emisiunea model pentru cine vrea să facă talk-show pe teme muzicale! • Pe 27

mai în MTV's European Top 20 Video Countdown în frunte se află Reel 2 Real, Mariah Carey și Symbol. Intrare nouă pe locul 8, 2 Unlimited cu The Real Thing. • În US Top 20 (tot de la MTV) din 29 mai, Snoop Doggy Dogg (Doggy Doggy World) ocupă primul loc, urmat de Big Mountain și Madonna. • Fotbaliștii-cântăreți de la Manchester United au trecut pe primul loc în topul britanic, fiind urmași de Wet Wet Wet și East 17 (Around The World). Intrări noi în top: The Prodigy cu No Good (9), Lost In America - Alice Cooper (22), In The Navy - Village People (36). La albume, Erasure cu I Say Say Say, în frunte, Chris De Burgh cu This Way Up pe 5, iar Julie Iglesias cu Crazy pe 16. • Noul single Sepultura este Slave New

World. • Herb Mantalbano, om de afaceri din New Orleans, este dispus să dea 50.000 dolari pentru acțiuni de caritate, numai să fie lăsat să cânte la bas, alături de The Rolling Stones, când grupul va concerta în orașul său, în luna noiembrie. • Eric Clapton n-a fost invitat la marea întâlnire a chitariștilor, din 26 iunie (pe Wembley Arena), de către organizatorii de la Gibson. Motivul? Clapton cântă pe o chitară Fender. • Prima biografie postumă a lui Kurt Cobain a fost scrisă și editată. Autorul este Dave Thompson, care a mai scris o astfel de lucrare despre Red Hot Chili Peppers. Cartea se intitulează „Never Fade Away - The Kurt Cobain Story”. Într-un timp, un medic american susține cu argumentele meseriei că tânărul de 27 de

ani suferă de o boală psihică. • Willie Nelson a fost arestat pentru că posedă două unci de marijuana. Starul country dormea în mașina sa, pe marginea șoselei, când poliția l-a surprins. • Little Angels anunță că se vor despărți după concertul din 2 iulie, programat la Albert Hall din Londra. • Pet Shop Boys au fost nevoiți să distrugă 20.000 de exemplare de discuri single produse în scopuri caritabile. Piesa inclusă pe o față este „Absolutely Fabulous”, dar problemele au apărut din cauza celeilalte melodii, „Wheels Of Fortune”, care-i aparține vedetei anilor '60, Julie Driscoll. Doamna a decis, în ultima clipă, să nu participe la această acțiune.

JETHRO TULL

Ian Anderson, 1993

DUPA DAVID PALMER, ACUM IAN ANDERSON

După toate probabilitățile, nu vom avea interviu cu marele IAN ANDERSON (n-am fost cumini și n-am servit gratuit interesele organizatorilor), așa că vom prezenta acum câteva date despre oaspeții noștri, urmând să continuăm după concert, în numărul din 14 iunie.

Evoluția componențelor până în iunie 1981 o puteți studia în schema alăturată. În 1982, la înregistrarea discului *Broadsword And The Beast* produs de Paul Samwel-Smith (fost component al grupului Yardbirds), echipa era alta: Ian Anderson (voce, flaut), Martin Barre (chitară), David Pegg (bas), Doane Perry și Garry Conway la tobe precum și John Vettesse la keyboards. Sound-ul albumului a fost diferit de cele anterioare. Din 1984, Ian Anderson a fost nevoit să facă o pauză vocală. În 1987 Jethro Tull revine cu *Crest Of A Knav* (scos tot la Crysalis, unde au apărut toate produsele trupei din 1970 încoace), iar, un an mai târziu se alege cu un premiu Grammy, ce-i drept, mult contestat de specialiști și metalisti. Turneele s-au reluat, ajungând și în Estonia (150.000 de spectatori). În 1988 a ieșit un set de trei CD-uri cu titlul *20 Years Of ...*, în 1989 *Catfish Rising*. Un disc mai mult acustic, cel din 1992 (*A Little Light Music*) a fost urmat de un altul, aniversar, *25th Anniversary* (patru CD-uri de astă dată), cu multe hit-uri remixate, cu un concert din 1970, piese noi, un medley cu succesele trupei. Pentru cei interesați de zodiac, Ian Anderson este născut pe 10 august 1947 la Blackpool. Recent s-a întors la o mai veche pasiune a sa, blues-ul și instrumentul care și-a pierdut locul în fața flautului, muzicuța. Vom vedea la București pe care dintre acestea le îndrăgește mai mult.

La capitolul „singles”, n-au fost prea multe care să prindă topurile, dar nici nu-i de mirare, cunoscând genul abordat. Iată, totuși, lista celor care au răzbit: *Living In The Past* (1969), locul 3 în Anglia și 11 în SUA; *Sweet Dream* (1969), doar 9 în Anglia; *The Witch's Promise/Teacher* (1970), locul 4 în Anglia; *Life Is A Long Song/Up The Pool* (1971), pe 11 în Anglia, iar *Bungle In The Jungle* (1974), pe 12 în SUA.

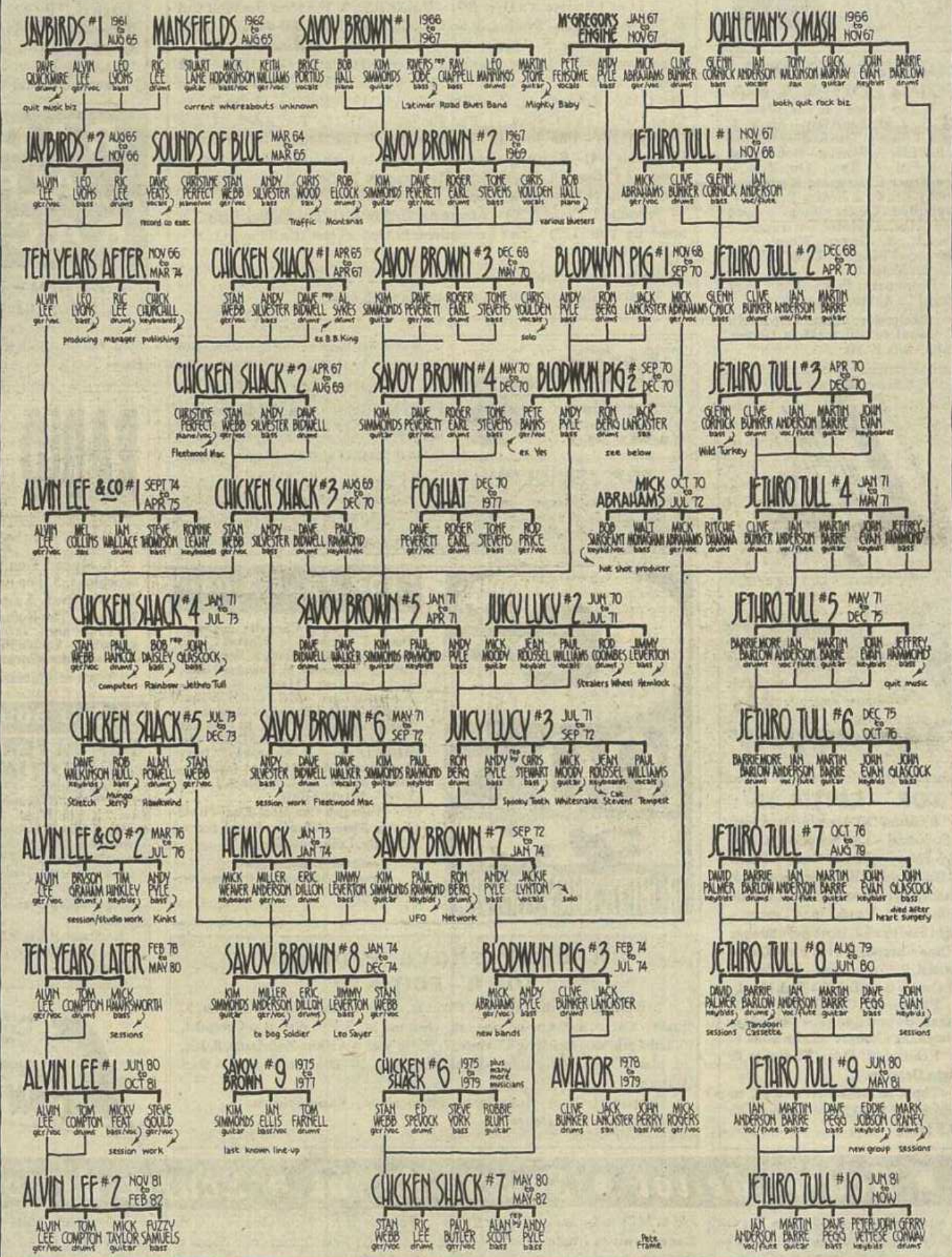
Discografie, pentru cei care doresc să meargă la concert puși în temă:
This Was (Reprise/Island) - 1968
Stand Up (Reprise/Island) - 1969
Benefit (Reprise/Island) - 1970
Aqualung (Crysalis) - 1971
Thick As A Brick (Crysalis) - 1972
Living In The Past - 1972
A Passion Play - 1973
War Child - 1974

M. U. Best Of Jethro Tull - 1975
Minstrel In The Gallery - 1975
Too Old To Rock'N'Roll, Too Young To Die - 1976
Song From The Wood - 1977
Repeat: Best Of Jethro Tull Volume 2 - 1976
Heavy Horses - 1977
Live: Bursting Out - 1978
Stormwatch - 1979
 A(album care promise ca proiect solistic, dar a devenit tot Jethro Tull)

- 1980
Broadsword And The Beast - 1982
Under Wraps - 1984
Original Masters - 1986(se găsește la Top CD)
Crest Of Knav - 1987
20 Years Of... - 1988
Rock Island - 1989
Catfish Rising - 1991(al 25-lea album!)
 Ne oprim aici, considerând că opiniile voastre după concert sunt mult mai interesante. Poate vom

avea spațiu și pentru alte date din istoria grupului britanic. Deocamdată lansăm **CONCURS PENTRU CEA MAI CONCISĂ ȘI SUGESTIVĂ CRONICĂ DE CONCERT JETHRO TULL**. Premiul va fi CD-ul cu succese (1986). Termen de predare: 28 iunie. Primele trei clasate vor fi publicate, dar e nevoie să precizăm un aspect economic: să nu depășească două file dactilo!

JETHRO TULL · SAVOY BROWN · TEN YEARS AFTER

**Ian
Anderson la
Odeon din
Newcastle**

**VOX
POP
ROCK**

**Jeffrey
Hammond -
Hammond
înlocuitorul lui
Glenn Cornick
la bas**

G. GEORGE (Bd. Ștefan cel Mare nr. 7-9, Căminul Clubului Dinamo, camera 16, sect. 2, București): „Nirvana și Me' illica sunt formațiile mele preferate. Mi-ar face plăcere să corespund cu o rockeriță în vederea unei prietenii.”

RALUCA FRUSINA (str. Poliției nr. 4, bl. 4, sc. A, et. 3, ap. 7, cartier Tohan Blocuri, Zărnești, jud. Brașov): „Salve! Am 17 ani, sunt născută în zodia Capricornului, sunt blondă cu ochii verzi. Ascult cu plăcere Queen, Manowar, Megadeth. Dintre trupele românești îmi plac Holocaust, Neurotica, Altar, Survolaj, U.D.D.U., Holograf, Iris, Timpuri Noi. Sportul meu preferat este alpinismul, pe care-l și practic. De aceea îmi plac și drumețiile montane. Aș dori să corespund cu rockeri din toată țara, dar în principal cu cei din Sibiu.”

GLEN BENTON (str. Făgărașului, bl. 10, sc. 2, et. 4, ap. 29, Reghin, jud. Mureș, cod 4225): „Sunt un deather în vârstă de 17 ani. Deicide, Obituary, Morghoth, Death, Cannibal Corpse, Massacre, Carcass, Monstrosity, Pantera, Sepultura sunt formațiile care îmi fac oricând plăcere să le ascult. Aștept scrisori de la toți cei care au aceleași preferințe. Dintre trupele anunțate de tine, doar Paradise Lost vor veni la București, la „Rock '94”.

HIPPY(OATA) (str. N. Bălcescu nr. 1, bl. 1, sc. A, ap. 20, et. 4, Bacău, cod 5500): „Am 15 ani, nu sunt blondă și nici nu am ochii albaștri, dar cred că ne vom putea distra grozav corespondând, căci înfățișarea nu contează. Dacă vă plac: The Doors, Pink Floyd, Queen, 4 Non Blondes, Alphaville, Bee Gees, Meat Loaf, Europe, Björk, The Beatles, evazații și urății școala și pislogala babacilor, scrieți-mi. Nu stați prea mult pe gânduri, că iau foc. Până atunci, spor la învățat, dacă învățați, că eu nu prea o fac.”

LAURA (Bd. Republicii nr. 177, bl. 10 E, sc. A, et. 9, ap. 24, Ploiești, jud. Prahova, cod 2000): „Am 16 ani, sunt fan Bon Jovi, dar ascult cu plăcere și Guns N'Roses, 4 Non Blondes, Pretenders, R.E.M. și multe altele. Îmi doresc cât mai mulți prieteni în toată țara.”

CETEAN „SASHA” SORIN (Bd. Victoriei nr. 15, bl. 2 AB, ap. 6, Alba Iulia, jud. Alba, cod 2500): „Sunt un biet băiețel de vreo 10 + câțiva anișori, care ascultă muzică meseriașă (thrash, death, grind), care dorește să corespundă cu orice ființă indiferent de sex, religie, vârstă, numai rocker(i) să fie. Aș putea face și un schimb de texte, pentru că dețin aproape 60 de albume din stilurile amintite. Îmi place Dante (Divina Comedia) și sunt înnebunit după Sepultura.”

DANA (Aleea Vișinului bl. 10, sc. B, ap. 6, Bacău, cod 5500): „Aștept scrisori de la toți cei care îndrăgesc muzica anilor '60-'70.”

ANDA PURDELEA (str. Gloriei nr. 8, Tecuci, jud. Galați, cod 6300): „Anul acesta, în zodia Scorpionului, voi implini 17 ani. Citesc cărți de Eliade și Dostoievski, ascult rock'n'roll (Janis Joplin, Led Zeppelin, The Beatles). Chiar dacă nu aveți aceleași preferințe muzicale, chiar dacă nu-mi sunteți chiar apropiați ca vârstă, sunt sigură că, împreună, putem găsi subiecte de discuție.”

MAX (str. 1 Decembrie 1918 nr. 21, bl. 50, et. 4, ap. 13, sc. I, Sfântu Gheorghe, jud. Covasna, cod 4000): „Mi-ar face plăcere să corespund nu doar cu tineri din țară, ci și din Republica Moldova, care să aibe între 16 și 25 de ani, pe teme de muzică rock”

(Sepultura, Obituary, Napalm Death, Cannibal Corpse, Sinister, Carcass, Autopsy). La aceeași adresă îmi pot scrie și cei care doresc să facă parte din Fan Clubul Sepultura, pe care l-am înființat de curând.”

CĂTĂLIN PISTOL (str. Secu nr. 441, sat Dorna-Candrenilor, jud. Suceava, cod 5991): „Un «Vărsător» pierdut printre aștri se regăsește doar în muzica rock. Aș dori să corespund cu o fată căreia să-i placă rockul și care să fie domnică de o prietenie sinceră. Sunt fan al formațiilor Jon Bon Jovi, The Beatles, Nirvana, Led Zeppelin.”

ALINA ROȘCA Dintr-o greșală de tipar, la adresa ei s-a strecurat o greșală. Localitatea nu este Graja de Jos, ci Drăja de Jos. Pentru a evita astfel de situații, vă rog ca măcar adresa s-o scrieți cât mai citeț posibil, cu litere de tipar. Unii dintre voi au un scris greu de descifrat.

ROBERT (str. Valea Lungă nr. 9, bl. 144, sc. A, ap. 7, sect. 6, cod 77526, București): „Am 13 ani, îmi place să spun că sunt rocker și, dacă m-am adresat acestei rubrici, îmi doresc să corespund cu alți rockeri, de preferință din București și, pe cât posibil, de aceeași vârstă cu mine, dar pot fi și

puțini mai mari.” Mă întrebi de ce rubrica nu mai beneficiază de o pagină întreagă. În urma scrisorilor primite la chestionar, am înțeles că nu toți sunt interesați de rubrică, așa că, pentru a-i mulțumi pe toți, am hotărât să alocăm un spațiu mai mic.

MARIUS (Aleea Carpenului, bl. E 3, sc. A, et. 5, ap. 31, cartier Găvana II, Pitești, jud. Argeș, cod 0300). Îmi permit să reproduc întreaga ta scrisoare, pentru ca cei dornici de corespondență să înțeleagă exact textul tău. „Este pentru prima oară când vă scriu, dar m-a încurajat verișoara mea, Bianca. Acum câteva luni, ea va scris și, printr-un simplu anunț a reușit să-și schimbe părerea despre viață și destin. Atunci, și ea se afla în aceeași stare ca a mea, acum. Cu puțin noroc, a câștigat câteva prietenii demne de invidiat. Tot ea m-a rugat să vă transmit multe mulțumiri, fiindcă revista Vox Pop Rock a fost primul ei prieten. Sper că și în cazul meu va fi la fel.” Și, acum, textul: „Violența propriului meu simțământ m-a ispitit, începutul a fost fericit și voios, dar, acum, sunt numai lacrimi, suspine, o moarte nemângâiată la care nu văd vreun leac. Inima ta nu a luat niciodată parte la toate acestea... Dacă le-ai fi cunoscut ai recunoaște, fără îndoială, că ele sunt mai adânci decât bucuria și ai fi avut prilejul să afli că omul este cu mult mai fericit și simte o emoție mai mare când iubește el însăși, decât când este doar iubit. Cum se poate să mă doară atât de cumplit amintirea unor clipe atât de plăcute? Și trebuie oare neapărat ca, împotriva naturii, de să-mi rupi inima? Toată lumea a băgat de seamă cum m-am schimbat în gesturi, în întreaga mea ființă. Sunt nevoia de o ușurare. Oare nu ești nefericit și nu cumva ai sfârșit de puțină delicatete în tine, încât să-mi poți trimite o mică epistolă, a gândurilor tale?”

CUMPAR VÂND SCHIMB CAUT

INDUSTRIAL MAN (str. Prelungirea Ghencea nr. 28, bl. C 5, sc. C, ap. 112, sect. 6, București): „Doresc să corespund cu tipi și tipe care ascultă trupe ca: Test Dept., E. Neubauten, Laurie Anderson, Residents. Dacă cineva deține albumele cu: Die Haut, Foetus, Catalogue, Alien Sex Fiend îl rog să-mi scrie.”

IGNAT (Alba Iulia, tel. 058/824816): „Vând modul de sunete de tobe Dynacord - P 20 (99 memorii programabile).”

DIANA NISTOR (com. Parava, jud. Bacău, cod 5531): „Ofer postere cu Luke Perry, Kim Basinger, 2 Unlimited, Kevin Costner, Guns N'Roses, Michael Jackson, Ace Of Base, Culture Beat, Roxette, Whitney Houston, Patricia Kaas. În schimbul lor doresc postere cu Queen și, în special, cu Freddie Mercury.”

GABRIEL „BOȘTANU” ISAC (Brașov, tel. 068/143450, între orele 8.00 și 10.00): „Vând chitară bas Fender Precision, cea cu care a înregistrat grupul Conexiuni și-a înregistrat primul LP.”

LORELEY PETROIU (str. P-ța 1 Decembrie 1918 nr. 22, et. 1, ap. 2, Sighet, jud. Maramureș, cod 4925): „Salut! Am 13 ani. Formațiile pe care le ador sunt Queen, The Doors, The Beatles, Aerosmith, Guns N'Roses. Ofer poze, postere, texte cu Madonna, Milli Vanilli, La Toya Jackson, Prince, Rod Stewart, Richard Gere, Genesis, Vanessa Paradis, Take That, Sharon Stone, Claudia Schiffer, Eddy Murphy, A-Ha și multe altele, dorind în schimb poze, postere și texte cu cei al căror fan sunt.”

ILYES ANDRAS (str. Crișului nr. 2, Reghin, jud. Mureș, cod 4225): „Caut materiale video de calitate (concerte, clipuri) cu Gamma Ray, Heloween, Scorpions, Guns N'Roses, Metallica. Cine mă poate ajuta, să-mi scrie sau să-mi telefoneze la numărul 0950/20669, după ora 15.00.”

MIHAELA CALINESCU (str. Gh. Petrașcu, bl. K 1, ap. 31, sc. II, et. II, Tecuci, jud. Galați, cod 6300): „Dețin materiale cu și despre aproape toate vedetele. Vă rog, ajutați-mă să scap de ele, fiindcă pur și simplu nu am ce face cu acestea. Vorbesc serios. Cine citește Music-Box-urile din revista «Magazin», să-mi scrie. În schimb, eu vreau nimic. Însă dacă aveți orice cu și despre Michael Jackson nu ezitați, trimiteți-mi. Vă mai rog, puneți în plic și un timbru pentru a vă putea răspunde.”

JON BON JOVI (Bd. Independenței, bl. 12 IPJ, et. 10, ap. 44, Târgoviște, jud. Dâmbovița, cod 0200): „Ofer postere cu: Roxette, Scorpions, Elvis, Queen, Depêche Mode, Vanilla Ice, George Michael, Apache Indian, Culture Beat în schimbul unor cu Jon Bon Jovi. Îmi plac și Guns N'Roses, Sepultura, Kreator, Nirvana.”

DRAGOȘ (str. Frâșinet 3, bl. 8 B, ap. 9, Ploiești, jud. Prahova, cod 2000): „Caut materiale, afișe, postere, poze de calitate cu Queen și Freddie Mercury. Ofer la schimb materiale și postere cu Michael Jackson, N.K.O.T.B., Scorpions, Metallica, Nirvana, Ugly Kid Joe, Madonna, 2 Unlimited, Ozzy Osbourne, Depêche Mode, Slayer, Led Zeppelin și altele. Caut albumul Queen - «X-Mas» 1976.”

HERO (str. Radu Negru, bl. 262, sc. D, ap. 5, Vaslui, cod 6500): „Ofer texte Mariah Carey (mai puțin «Everything Fades Away», pe care-l caut și eu) și Madonna. Eu caut disperat texte Sting («Ten Summoner's Tales», «Nothing Like The Sun»), The Police (hit-urile), Depêche Mode («Songs Of Faith And Devotion»), Annie Lennox («Diva»), Sade («Cherish The Day», «Smooth Operators», «No Ordinary Love»), U2 («Stay Faraway», «So Close», «With Or Without You», «One», «Num»), Nirvana.”

XYZ (str. Veniamin Costache, bl. 5, sc. B, ap. 4, Bacău, cod 5500): „Caut/cumpăr numerele 9 și 11 ale revistei Vox Pop Rock, pe 1993.”

NARCIS (tel. 6201536): „Cumpăr chitară bas în stare de funcționare (nu neapărat nouă).”

MARIA (str. Clușa nr. 5-7, bl. A 3, sc. B, ap. 3, sect. 2, București): „Rockerii! brunetă, 17 ani, brunetă cu ochi negri. Ascult Guns N'Roses, Iron Maiden, Metallica, Sex Pistols, Altar, Celelalte Cuvinte, Cargo. Caut textele Altar de pe The Last Warning.”

THE BLOODY GUN (Bd. Republicii nr. 279 B, bl. 4 B1, ap. 39, Ploiești, jud. Prahova, cod 2200): „Sunt un mare admirator al domnului Everac. Posed casete video cu înregistrările tuturor tabletelor. Le pot închiria la un preț convenabil. Uneori mă consolez ascultând Guns, Nirvana, Bon Jovi. Caut texte The Doors. Ofer poster original cu Freddie și Brian May.”

Să cântăm la dublu cu ...sens

VALERIU STERIAN

PLOAIA

Plouă discret
Dacă nu chiar anost
Nici nu mai știu
Dacă are vre-un rost
Să te frământ
Sau să stai liniștit
Până ce totul
Se va fi sfârșit.
Plouă mărunț

Parcă și dinadins
N-ai nici un gând
Rătăcit sau pretins
Care să-ți vină
Chiar și eșemer
Ca picătura
Ce cade din cer
Refron: Ploaia, ploaia
Nevinovată ca un plânș
Ploaia, ploaia
E și-nțebare, e și răspuns
Plouă meschin
Parcă răutăcios
Totul îți pare
Întors pe dos.
Și, într-un fel,
Parcă așa și e
Dacă nimic
Nu-ți mai trebuie.
Plouă-n prezent
Plouă și în lipsă
Ca-ntr-o finală
Apocalipsă
În care totuși
Te simți mult prea mic
Și n-ai putere
Să faci mai nimic.
Refron:.....

BRUCE SPRINGSTEEN

STREETS OF PHILADELPHIA

At night I could hear the
blood in my veins
Black and whispering as the
rain
On the streets of
Philadelphia
Ain't no angel gonna greet
me
It's just you and I my friend
My clothes don't fit me no
more
I walked a thousand miles
Just to skip this skin
The night has fallen, I'm
lyin' awake
I can feel myself fading
away
So receive me brother with
your faithless kiss
Or will we leave each other
alone like this
On the streets of
Philadelphia

I was bruised and battered I
couldn't tell
What I felt
I was unrecognizable to
myself
I saw my reflection in a
window I didn't know
My own face
Oh brother are you gonna
leave me
Wastin' away
On the streets of
Philadelphia
I walked the avenue 'till my
legs felt like stone
I heard the voices of friends
vanished and gone

„MISS AUTO '94”

Recunosc, știrea că la Club Vogue „R 2” va avea loc un concurs de miss în care sunt invitați în recital Gabriel Cotabiță, Mona Roșoga, Raluca Ocneanu, Luminița Anghel și Anca Turcașu am aflat-o din ziarul cu bulină albastră de luni, 23 mai. Anunțat pentru ora 22.00, concursul a început cu o oră mai târziu. În pauzele necesare schimbării toaletelor (de la cele sport, la costume de baie și rochii de seară) au avut loc recitalurile. Dintre numele anunțate de colegii noștri de breaslă au fost Gabriel Cotabiță, Anca Turcașu și Raluca Ocneanu. A fost și o

Luminița, dar nu Anghel, ci Vasile. Pe Mona Roșoga n-am zărit-o în zonă. Andrei Ateka a fost însă cel de-al cincilea invitat.

Un spectacol de două ore, bine organizat, a cărui fericită câștigătoare a titlului de Miss Auto '94 se numește Diana Stan. Aceasta a fost doar prima ediție a concursului. El urmează să se desfășoare lunar (chiar și pe perioada vacanței, la discoteca Adriana, din stațiunea Venus), iar în iunie '95 va avea loc finala. Și chiar dacă concurenților li se pretinde să fie studenți și mai ales să aibă carnet de conducere, încă nu s-a anunțat ca marele premiu să fie cumva un automobil oferit de firmele Midocar (VW-Audi) sau de Fiat.

CE CUMPARĂ ȘI CE NU CUMPARĂ MELOMANUL? (Raid prin magazinele de specialitate ale Bucureștiului)

Constatare: vânzările de casete sunt net superioare celor de CD-uri și LP-uri.

Magazinul Simfonia - Bd. Carol (lângă librăria Mihai Eminescu)

Top vânzări (muzică ușoară): 1. El și ea - Mădălina Manole (1652 lei); 2. Iris 93 - Iris (1534 lei); 3. Cât de departe - Alexandru Andrieș (1227 lei) - se așteaptă noul album.
Reeditări: Zalmoxe - Sfinx (1652 lei); Remember - Mondial (1322 lei)
Top nevânzări: Cred în tine - Silvia Dumitrescu (55 lei); Bine te-am găsit - Mirabela Dauer (55 lei)
Tot la magazinul Simfonia puteți găsi casete produse de firma Brain, de o

calitate bună și la un preț rezonabil - 1982 lei - cuprinzând toate genurile și gusturile muzicale.

Magazinul Yamaha - Calea Victoriei

Top vânzări (muzică ușoară): 1. La sfârșitul lumii - Ștefan Hrașcă (1534 lei); 2. L.P.-ul, 1534 lei/caseta; 2. Symphonix - Phoenix (4248 lei/dublu LP)
Magazinul Muzica - Calea Victoriei 41

Top vânzări (muzică ușoară): 1. Pantofii de lac - Direcția 5 (1995 lei/caseta); 2. În amintirea demin - Angela Similea (280 lei/caseta); 3. Timpuri Noi - Timpuri Noi (1225 lei/LP) și The Last Warning - Altar (1995 lei); 4. Chad vine scara - Săda Ladoș (1534 lei/LP)

Nana Cucevid

Live Killers

Formația a înregistrat peste 50 de concerte în Marea Britanie, Europa, Japonia și Statele Unite ale Americii, în perioada octombrie 1978 - mai 1979. Conținând 22 de piese, albumul care a rezultat, intitulat „Live Killers”, a fost lansat în iulie 1979. Cum era ușor de prevăzut, acest disc a urcat până pe locul 3. Single-ul care l-a acompaniat, „Love Of My Life”, într-o variantă nouă, cu un acompaniament de chitară acustică, înregistrat în concert, n-a avut același succes. El s-a oprit pe locul 63, fiind singurul single care n-a pătruns în Top Forty (unul dintre primele 40 de locuri).

Pe album a fost inclusă o piesă care a provocat într-o oarecare măsură consternare. Și nu numai publicului sau presei, ci chiar și formației. Roger Taylor n-a prea fost mulțumit de album în ansamblul său, dar a fost afectat mai ales de includerea piesei „Bohemian Rhapsody”, cu secvența ei preînregistrată, pe care formația n-a cântat-o niciodată pe viu, în concert. În timp ce muzica provenea pe de bandă, formația părea scena. Brian explică:

„Rhapsody” nu a fost concepută pentru scenă. O mulțime de spectatori nu au agreat faptul că părăsim scena. Ca să fiu onest, prefer să părăsim scena, decât să facem pantomimă în timp ce se aude banda. Ar fi evident că trîșăm. Părăsind scena, suntem mai cinstiți. E ca și cum le spunem spectatorilor că urmează un pasaj pe care nu îl putem cânta pe scenă. A fost creat prin multiple suprainprimări în studio. N-am renunțat la el în concert pentru că am crezut că oamenii vor să-l asculte.”

Un punct de vedere corect, cinstit. Cum ar fi putut Queen să lanseze un album-live care să nu conțină cea mai reprezentativă compoziție a sa?

În timp ce se afla la München, formația a început să lucreze și cântece noi, pentru un viitor album de studio. Era puțin prematur, pentru că era clar că noul disc nu va fi lansat până când „Live Killers” nu

QUEEN (30)

și-a bucurat îndeajuns fanii, până când vânzările acestui album live nu ar fi scăzut sub o anumită cotă. Cei patru muzicieni au avut însă nevoie de a lucra din nou în studio, așa cum făcuseră și în anii precedenți. În studiourile „Musicaland” ei s-au simțit foarte relaxați, având la dispoziție tot timpul din lume pentru a crea, așa că au pus la punct un material sonor destul de consistent. Doar patru dintre piesele făcute în vara lui 1979 au fost incluse în final pe viitorul disc, „The Game”, „Crazy Little Thing Called Love”, „Save Me”, „Sail Away Sweet Sister” și „Coming Soon”. Restul a fost pus deoparte pentru a fi folosit în viitor.

În timpul acestor înregistrări au făcut o descoperire importantă. Rheingold Mack, inginerul lor de sunet, s-a dovedit a fi un tip foarte talentat și grupul i-a acordat credit în calitate de co-producător al albumului de studio! (Roy Thomas Baker era acum total ieșit din schemă). Era un rol în care Mack a excelat de-a lungul anilor, lucrând cu T-Rex și David Bowie, dintre numele foarte cunoscute.

Pe 18 august 1979, Queen a cântat în concert la Saarbrücken, Germania. Festivalul în aer liber de pe Ludwigparkstadion n-a mers atât de bine cum ar fi trebuit. Deși Queen a fost capul de afiș, deasupra unor nume ca Rory Gallagher, Ten Years After, Molly Hatchett, The Commodores, Lake and Red Baron, recitalul grupului a fost marcat de unele probleme tehnice la tobe. Frustrat, Roger Taylor a avut la finele spectacolului o ieșire care nu îi e caracteristică și a stricat setul de tobe. Din fericire, nu folosiseră tobele sale negre, marca Ludwig, în acea seară!

1979 nu părea a fi anul lui Roger. Nesatisfăcut de albumul live, urmărit de ghinion la festivalul din Germania, el nu s-a putut bucura de o vacanță liniștită. În septembrie, în timp ce era în stațiunea franceză Saint Tropez, superba sa mașină Ferrari a luat foc și a

ars în întregime. Roger a reușit să se salveze la timp. Dar asta n-a fost tot. Tot în sudul Franței, el a plecat să facă o scurtă călătorie pe mare cu o barcă cu motor. Când a ajuns în larg, motorul s-a defectat. A petrecut mai bine de trei ore purtat de curent, înainte de a fi salvat. Nu-și dorise decât o vacanță!

Un baterist obosit și deprimat a făcut joncțiunea cu restul formației la Montreux-Elveția, în octombrie. Cei patru membri ai grupului Queen se hotărâseră să cumpere studiourile Mountain pentru ei înșiși. Când un inginer de la Mountain, David Richards, l-a întrebat pe Freddie de ce vor acest studio, el a răspuns: „Pentru a-l arunca în lac dragă...!” Își puteau permite să facă orice doreau.

„Crazy Little Thing Called Love”

În octombrie 1979, Queen a lansat una din piesele muzicale înregistrate la studiourile Musicaland din München. „Crazy Little Thing Called Love”, un cântec în maniera rockabilly ce amintea de anii '50, a fost irezistibil și a urcat direct pe locul 2 în clasamentul britanic. Videoclipul care a acompaniat piesa ne prezintă câteva fete drăguțe care îi rup t-shirt-ul lui Freddie. Cântecul a fost scris de el:

„Am scris Crazy Little Thing Called Love în baie. Odată mi-am târât un pian până lângă pat. E deja cunoscut faptul că scriu versuri în mijlocul nopții fără să aprind lumina.”

Roger: „Crazy Little Thing Called Love” nu e chiar un rockabilly, dar are ceva din Elvis Presley la debutul său. A fost unul din primele discuri care a explozat acest filon. De fapt, am citit undeva - în revista Rolling Stone cred - că John Lennon a auzit cântecul și el i-a dat imboldul de a începe să

înregistreze din nou. Dacă e adevărat - și ascultând ultimul album înregistrat de Lennon, el suna ca și când ar fi explorat aceleași influențe, aceleași surse - asta e minunat.”

Freddie a explorat și alte influențe. El era de mult timp un mare amator de balet și visul său era acela de a participa, de a fi protagonist într-un spectacol de balet clasic. El a fost adesea auzit exclamând: „Când l-am văzut pe Barisnikov (n.n. celebru balerin rus, stabilit în străinătate) pe scenă, am fost atât de impresionat, încât îl veneram.”

Pe 7 octombrie 1979, visul lui Freddie a devenit realitate. După ce a urmat un curs scurt de balet și mimică, el a fost invitat de Derek Dean și Wayne Eagling de la The Royal Ballet pentru a dansa cu ei într-o gală de caritate la London Coliseum. A fost una din marile lui bucurii. A dansat din toată inima pe două versiuni special orchestrate ale pieselor „Bohemian Rhapsody” și „Killer Queen”. Nu era pentru prima oară când piese ale grupului Queen erau „clasicizate”. În 1977, London Symphony Orchestra lansase propria-i versiune a piesei „Bohemian Rhapsody”, inclusă pe un album intitulat „Rock Classics”. De această dată era însă altceva. Versiunea pentru balet era una neobișnuită și chiar Roger Taylor a considerat-o „îngrozitoare”. Freddie, desigur, nu era de acord cu această părere. El povestește ce a simțit când aștepta să facă prima piruetă: „Am fost foarte curajos.

Mi-a plăcut într-adevăr această experiență cu Royal Ballet Company. Nu știu cum acești balerini pot face în fiecare seară aceeași pași! Eu nu m-aș fi descurcat fără acel cadru.”

„Tremuram nervos în acele aripi. E întotdeauna mai greu când nu ești în sfera ta, pe terenul tău, dar întotdeauna îmi plac astfel de provocări. Mi-ar plăcea să-i văd pe Mick Jagger sau pe Rod Stewart încercând ceva asemănător.”

După spectacol, un alt vis a devenit pentru Freddie realitate - întâlnirea cu Regalitatea. Prințul Andrew era în culise și a vrut să îl întâlnească pe cântărețul și baleritul atât de notoriu:

„Purtam o eșarfă albă și aveam în mână un pahar de vin, când am fost prezentat Prințului Andrew. Eram atât de emoționat, încât n-am remarcat că eșarfa îmi intrase în paharul cu băutură. Încercam să fiu liniștit, când deodată Prințul mi-a zis: Freddie, nu cred că vrei ca eșarfa să se ude. A scos colțul eșarfei din pahar și gestul asta a spart gheața dintre noi.”

„I-am spus, «Mulțumesc Domnului că m-ați scos din încurcătură. Acum pot folosi un limbaj mai murdar». Apoi am izbucnit amândoi în râs. El poate pătrunde rapid în spiritul lucrurilor și dacă e cazul chiar să danseze. Se descurcă bine în astfel de situații. Eu respect foarte mult Regalitatea. Sunt un mare patriot.” (Mercury)

(va urma)

LAZING ON A SUNDAY AFTERNOON

I go out to work on Monday morning
Tuesday I go off to honeymoon
I'll be back again before it's time for sun-down,
I'll be lazing on a Sunday afternoon
Bicycling on every Wednesday evening
Thursday I go waltzing to the Zoo
I come from London town, I'm just an ordinary guy,
Fridays I go paintin' in the Louvre
I'm bund to be proposing on a Saturday night
(There he goes again)
I'll be lazing on a Sunday
lazing on a Sunday
lazing on a Sunday afternoon.

În anii '60 au existat discurile pe 33 1/3, L.P.-urile și stereofonia. Chiar și L.P.-urile care au fost pentru prima dată introduse de RCA Victor în anii '30 și chiar și Columbia Records au lansat câteva în anii '40. Acestea erau, în mare parte, înregistrări clasice și semi-clasice. A fost perioada în care tehnologia și echipamentul de înregistrare erau înaintea celor din industria înregistrărilor. La începutul anilor '60 albumele înregistrate pe 33 1/3 au devenit noul standard al muzicii rock.

Spre deosebire de tehnologia pentru formatul pe 78 sau pe 45, cea pe 33 1/3 și apariția L.P.-urilor au deschis porțile pentru diferitele forme de expresie artistică, pentru compozitorii de muzică pop, într-un mod unic în istoria înregistrărilor. Oportunitatea oferită pentru stil părea să fie limitată. Brusc, compozitorii și textierii de muzică pop care compuseseră sub restricția de a-și „digeră” compozițiile în limitele impuse de formatul pe 45 se confruntau cu posibilitatea de a compune piese de șase, opt, zece minute, sau chiar mai lungi.

L.P.-URILE

Cântăreții au avut ocazia, pentru prima oară în istoria industriei muzicale, să cânte pasaje instrumentale mai lungi și să elaboreze riff-uri ca muzi-

4 Filosofia pe 33 1/3

cienii de jazz în jam-session-urile live și ca virtuozii clasici, care adăugau cadențe compozițiilor clasice. Existau încă single-uri pentru TOP 40, dar L.P.-ul dădea muzicienilor posibilitatea să includă și altfel de piese în acest top. Copertele albumelor au permis graficienilor, textierilor, să se exprime mai bine, într-o manieră „serioasă”, rezervată până atunci doar muzicii clasice. Artiștilor li se ivea posibilitatea să exploreze alte zone. L.P.-urile și muzica pe 33 1/3 erau un ajutor tehnic pentru muzica pop, cu un impact artistic și creativ demn de remarcă. Atât muzicienii, cât și fanii, erau capabili să-și „alimenteze” evenimentele cu muzică rock. Noua tehnică a L.P.-urilor, combinate cu energia culturală și politică a anilor '60, dovedește că ceea ce numim acum muzică rock „clasică” este cea pe 33 1/3 turații.

C.D.-URILE

Tehnologia digitală a compact-discului este un progres monumental în istoria formatelor de înregistrat. C.D.-urile reprezintă cea mai importantă

revoluție în industria sunetului. Cu toate acestea, C.D.-ul nu a produs schimbări la nivelul compozițional și al spectacolului. Într-adevăr, primele și cele mai importante lansări pe C.D. au fost albume „clasice” de rock, remixate pe C.D. Aceste albume reprezintă încă o mare parte a câștigurilor caselor de discuri care le editează. În contrast cu L.P.-urile anilor '60, C.D.-urile nu au generat o revoluție a muzicii în anii '80. Muzica pe C.D. nu poate fi comparată cu muzica pe 33 1/3.

ANII '60

Vom folosi decadele pentru a identifica și însuma epocile muzicale și culturale. Gândiți-vă, de exemplu, la imaginile pe care le asociem, când spunem „anii '60”. Sunt imagini care se identifică cu o perioadă de timp, o cultură și o generație. Aceeași metodă se poate aplica și „anilor '50” și „anilor '40”. E interesant să vedem dacă același lucru se poate aplica și „anilor '70” sau, în mod special, „anilor '80”, sau dacă ele au fost lipsite de evenimente

culturale și muzicale. Simți ceva deosebit atunci când spui „anii '60”, atât cei care au trăit atunci și au fost atrași de ea din punct de vedere intelectual, cultural, moral și muzical și pentru cei care nu au apucat acele vremuri, dar și-ar fi dorit.

A afirma că anii '60 au fost unici în istoria americană este o pretenție trivială, pentru că fiecare perioadă este unică în felul ei. Așa că va trebui să vedem de ce anii '60 erau unici și atât de importanți. Au fost o serie de evenimente politice și istorice care au avut impact asupra oamenilor, culturii și muzicii anilor '60.

Să presupunem că v-aș cere să numiți și să argumentați, evident, cele mai importante decade din istoria Americii. Nu există un singur răspuns „corect”. Să luăm în considerare perioadele: 1776-86, 1860-70, 1912-22, 1935-45 și 1962-74. În 1776-86 s-a produs stabilizarea unei țări tinere, sub presiunea elaborării și adoptării Constituției. Atunci Statele Unite au devenit într-adevăr un stat. Între 1860-70 s-a produs secesiunea Statelor din

Uniune, războiul civil, asasinarea lui Abraham Lincoln și Reconstrucția. Între 1912-22 primul război mondial și Liga Națiunilor. Între 1935-45 pericolul izbucnirii celui de-al doilea război mondial și începutul Erei Nucleare.

Ce se poate spune despre 1962-74? Cele mai semnificative evenimente ne vor ajuta să le înțelegem influența asupra muzicii rock din acele timpuri. Și anume: asasinarea lui John Kennedy, mișcarea pentru drepturile sociale, războiul din Vietnam, asasinarea lui Martin Luther King Jr. și a lui Robert Kennedy, mișcarea împotriva războiului din Vietnam, bombardarea Cambodgiei, demisia lui Spiro Agnew, Watergate și demisia lui Nixon. Efectul personal și politic era imens. Fără îndoială, am putea interpreta importanța acestor perioade și cred că majoritatea oamenilor vor fi de acord cu mine că perioada anilor '60 a fost un moment istoric. Așa cum era de așteptat, aceste evenimente vor influența cultural și vom vedea cum anume rock-ul clasic.

(va urma)

Corina Vladu

VOX POP ROCK

MICHAEL JACKSON TEST

Fan-Club-ul Michael Jackson din Tulcea a inițiat un concurs lunar.

În fiecare săptămână vor fi publicate câte trei întrebări. Răspunsurile vor fi expediate pe adresa F.C.-ului - Tulcea, Po Box 4 CP 30 - iar premiile pentru cei care răspund corect la toate întrebările lunii vor consta în: o casetă audio (la alegere), o revistă Black And White, trei numere din revista Keep

The Faith, realizată de Fan-Club. Iată primul set de întrebări pentru luna iunie:

1. La ce melodie se aud bătăile inimii lui Michael?
2. La ce dată și în câte ore a fost filmat video-clipul „Give In To Me”?
3. Cu care din frații lui Michael Jackson a mai filmat Naomi Campbell?

TIM MCGRAW

PE LOCUL 1 IN BILLBOARD 200

La 8 săptămâni de la intrarea în clasament, albumul country a ajuns în frunte, fapt care demonstrează pofta constantă pentru propria muzică (populară) a americanilor. Tim McGraw are acest loc confortabil (la vânzări) din 21 mai și îl păstrează până pe 4 iunie (deocamdată).

MR. SYMBOL
Are un magazin pe Chalk Farm Road, Camden Town, în care se găsesc de toate. O cafenea care funcționează non-stop și oferă vizitatorilor audiții cu rarități și viziuni asemenea. În subsolul clădirii, Prince a creat un spațiu special pentru rezervare (pentru posteritate) a tuturor albumelor sale, un interviu înregistrat și o chitară de-a sa, dintre cele unice. The Beautiful Experience este titlul unei apariții la New Power Generation Records, care conține 32,57 minute cu The Most Beautiful Girl In The World, Staxowax, The Mustang Mix și alte mixa-je.

LUME BUNA IN LUPTA PENTRU PADURI

La acțiunea inițiată de Sting acum 5 ani (Rainforest Foundation Benefit Concert) au răspuns prezent la recenta ediție desfășurată la Carnegie Hall, mari vedete dispuse să ajute. În imagine zăriți doar o mică parte: James Taylor, Whitney Houston, Tammy Wynette, Elton John și Sting. Au mai fost Bruford Marsalis, Aaron Neville, Luciano Pavarotti, Larry Adler. Un bilet a costat 1000 de dolari, dar se zice că a meritat!

I U N I E

1	MIERCURI Monica Anghel 1970 Ron Wood (Rolling Stones) 1947 Dodi Battaglia (I Pooh) 1951 Alan Wilder (Depeche Mode) 1959 Simon Gallup (The Cure) 1960 Jason Donovan 1968	2	JOI Charlie Watts (Rolling Stones) 1941 Michael Steel (Bangles) 1959 Tony Hadley (Spandau Ballet) 1960 Bernhard Lloyd (Alphaville) 1960	3	VINERI Aurelian Temisan 1972 Michael Clarke (Byrds) 1943 Mickey Finn (T. Rex) 1947 Suzi Quatro 1950 Doro Pesch 1964 Kerry King (Slayer)	4	SĂMBĂTĂ Mike Mills (R.E.M.) 1958 Roger Ball (Average White Band) 1944 Jimmy McCulloch (Thunderclap Newman & Wings)	5	DUMINICĂ Freddie Stone (Sly And The Family Stone) 1946 Enrico Ruggeri 1957 Eric Stacy (Faster Pussycat) 1964 Paul Taylor (Winger) 1959
6	LUNI Edgar Froese (Tangerine Dream) 1944 Nicko McBrain (Iron Maiden) 1954 Tom Araya (Slayer) 1961 Terri Nunn (Berlin) 1961 Steve Vai Sean Yseult (White Zombie)	7	MARTI Silviu Sotca 1967 Tom Jones 1940 Bill Kreutzmann (Grateful Dead) 1946 Prince 1958	8	MIERCURI Mick Box (Uriah Heep) 1947 Alex Van Halen 1950 Bonnie Tyler 1953, Jeff Rich 1953 Russell Christian (The Christians) 1956 Mick Hucknall (Simply Red) 1960 Nick Rhodes (Duran Duran) 1962	9	JOI Les Paul 1923 Jon Lord (Deep Purple) 1941 Trevor Bolder (Spiders From Mars / Uriah Heep) 1950 Mitch McLee (Southgang) 1969	10	VINERI Loredana Groza 1970 Mad Priest 1958 Matthew Fisher (Procol Harum) Franco Santurone (Electric Boys)
11	SĂMBĂTĂ John Lawton (Uriah Heep) 1946 Glenn Leonard (Temptations) 1947 Frank Beard (ZZ Top) 1949 Lindsey De Paul 1950	12	DUMINICĂ Chick Corea 1941 Brad Delp (Boston) 1951 Bun E. Carlos (Cheap Trick) 1951 Pete Farndon (The Pretenders) 1952 Johnny Clegg 1953	13	LUNI Dennis Locorriere (Dr. Hook) 1949 Howard Leese (Spirit/Heart) 1951 Matthias Dietz (UDO) 1954	14	MARTI Vasilie V. Vasilache 1941 Chris De Garmo (Queensrÿche) 1963 Jimmy Lee (Slade) 1952 Boy George 1961 Nick Van Eede (Cutting Crew) 1959	15	MIERCURI Levi (After) 1973, Harry Nilsson 1941 Noddy Holder (Slade) 1949 Russell Hitchcock (Air Supply) 1949 Steve Walsh (Kansas) 1951 Scott Rockenfield (Queensrÿche) 1963 Johnny Halliday 1943
16	JOI John Rostill (Shadows) 1942 Gino Vanelli 1952 Ian Mosley (Curved Air/Marillion) 1953	17	VINERI Paul Simon (Esperando) 1968 James Brown 1928 Barry Manilow 1946 Eric Lewis (Middle Of The Road) 1947	18	SĂMBĂTĂ Paul McCartney (Beatles/Wings) 1942 Alison Moyet 1962 Oz Fox (Stryper) 1961	19	DUMINICĂ Ann Wilson (Heart) 1950 Larry Dunn (Earth, Wind And Fire) 1953 Simon Wright (Dio) 1960 Dennis Fullet (London Boys) 1960 Paula Abdul 1953	20	LUNI Brian Wilson (Beach Boys) 1942 Lionel Richie 1949 Cyndi Lauper 1953 Michael Anthony (Van Halen) 1955 John Taylor 1960
21	MARTI Jon Hieman (Colosseum) 1944 Ray Davies (Kinks) 1944 Joey Kramer (Aerosmith) 1950 Nino D'Angelo 1957 Kip Winger (Winger) 1961	22	MIERCURI Chris Kristofferson 1936 Gary Gary Beers (IXS) 1957 Jimmy Somerville 1961 Michael Edwards (Jesus Jones) 1964	23	JOI Chuck Billy (Testament) 1962 Richard Coles (The Communards) 1962 Joey Allen (Warrant) 1964	24	VINERI Jeff Beck 1944 Mick Fleetwood 1948 Curt Smith (Tears For Fears) 1961 Andy McCluskey (D.M.D.) 1959 Jeff Gese (Black Crowes) 1963	25	SĂMBĂTĂ Doru Stănescu 1950 Allen Lanier (Blue Oyster Cult) 1946 Ian McDonald (King Crimson/Foreigner) 1946 Clive Warwick (Moody Blues) 1949 George Michael 1963
26	DUMINICĂ Ternistocle Pops 1921 Mick Jones (The Clash) 1955 Chris Isaak 1956 Mark DeCloett (E.M.F.) 1960	27	LUNI Dan Iliescu (Timpuri Noi) 1961 Bruce Johnston (Beach Boys) 1944 Eric Kretz (Stone Temple Pilots)	28	MARTI Dave Knights (Procol Harum) 1945 Terry Houli (XYZ)	29	MIERCURI Ian Paice (Deep Purple) 1948 Don Dokken 1953 Joey Cathcart (Nelson) Colin Hay (Men At Work) 1953 Stedman Pearson (Five Star) 1964	30	JOI Florence Ballard (Supremes) 1943 Adrian Wright (Human League) 1956 Yngwie Malmsteen 1963 Phil Anselmo (Pantera)